

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

FETİH YÜRÜYÜŞÜNE

26 MAYIS 1970

SAYI 17

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO- TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR !

17

Misalleri his, düşünce ve iman sahasında da çoğaltmak mümkündür. Ancak buna lüzum yoktur. Ferdin ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaçların tatmini için vasıtalar ve tatmin usullerine lüzum vardır. Tatmin vasıtaları ve usulleri de; değerlendirmeye açısına göre, iktisadî, içtimai, siyasî, ahlâkî kıymet arzeder. Tatmin usulü veya modeli, zarurî olarak, bir ideolojinin mahsulüdür. İmanda şirk veya tevhid, düşüncede şirk veya tevhid, hareketlerde değişik modeller farklı ideolojilerin tezahürleridir. Bu tezahürlerin fert ve cemiyetlerde bazen yaşayıp, bazen kaybolması da; ideolojilerin çarpışmasını açıklar. Yenik ideolojinin iman, düşünce, hareket modelleri de zayıflar. Galib ideolojininkiler hâkim olmaya başlar.

Tarihin dönen çarkına, ideolojilerin çarpışması hareket verir. İdeoloji bütün beşerî imkânları kendi istikâmetinde kullanmak meylindeydir. İnsan imkânlarının, çeşitli adlar altında ifadesi olan teknik, sanat, sanayi ve organizasyonlar bir ideolojinin vasıtası veya mevzuu olur. İnsanı, cemiyeti ve imkânlarını düzenlemek, kontrol etmek meylindeki ideolojiler, kuvvetleri çarpıştırır. Bu kuvvetler, aynı zamanda, iktisadî, siyasî, askerî vasıf arzedebilir. Kuvvetin vasfı, sadece savaşın şekline ve taktiklere tesir eder. Yoksa, savaşın özüne ve mahsullerine değil. Bu savaşın sonunda bir ideoloji kısmen veya tamamen galip gelir. İman, düşünce, his ve hareket galip ideolojinin modellerine uyar. Bu değişme, yani beşerî hâdise iktisadî, siyasî, içtimai ve askerî neticelerini doğurur.

Meselâ: İslâmın milletler tarafından kabulü; milletlerin siyasî, iktisadî, içtimai hayatlarında tam bir değişiklik meydana getirmiştir. İslâm, onu kabul eden, hiç bir milletin iktisadî, içtimai ve siyasî inkırazının mahsulü olmamıştır. Meselâ: Arapların İslâmı kabul anlarındaki siyasî içtimai ve iktisadî vaziyet Arabistanın 1000 sene evvelki hâline farklı değildi. Buna rağmen, İslâm inkılâbı, putperest ideolojiyi yıkabildiğinden Arabistan İslâmlaştı. İçtimai, iktisadî ve siyasî yapıdan beklenmeyen bir hârika zuhur etti.

Adı hakaretle anılan bir millet, cihan gir milletlere ideolojisini kabul ettirdi ve bir asır zarfında harikulâde bir devlet kurdu. Demek ki; siyasî yapı ideolojinin çocuğudur. Yine bir asırda, insanın gözünü kamaştıran bir teknik vücuda getirdi. Avrupanın 20 asırda vücuda getirebildiğini bir asırda başardı. Demek ki; teknik ideolojinin mahsulüdür. Çok kısa zaman içinde, beşerî imkânlarının para ile ifadesi olan, yüksek bir iktisat hayatı gelişti.

Demek ki; iktisadî yapının yükselmesi, bir hak ideolojinin muvaffakiyetine bağlıdır.

İslâm inkılâbının vücut verdiği iktisadî ve içtimai yapı, yine aynı ideolojinin yükselme imkânı olmuştur. Ancak ideoloji yıkılınca, imkânların büyüklüğü manâ ifade etmez. Bütün iktisadî, içtimai ve siyasî yapıların çöküşü, ona hayat veren ideolojinin zaafa uğramasındandır.

İlk çağlardan başlayarak kuvvetli devletlerin çöküşünü inceleyelim:

Asur, Bâbil, Sümer, Eski Mısır ve Yunan devletlerinin çöküşü, büyük beşerî hâdiselerdendir. Bu zikredilen devletlerin çöküşüne tekabül eden zamanlarda, bu çöküşü izah eden hiç bir maddî faktör yoktur. Ancak gerek Bâbilin, gerekse Mısır'ın ideolojisinin artık bir alay mevzuu haline geldiğini biliyoruz.

Hepsine şâmil bir örnek olmak üzere; Mısır, yıkımının basamağına geldiği devirde, Eski Mısır, Yunan ve Yahudi tefekkürünün karışımından ibaret yeni bir inançla doluydu. Bu gayr-i insanî inanç, daha sonra, Roma'nın ve diğer milletlerin yıkımını hazırlayan bir ideoloji olacaktır.

Demek ki; Eski Mısır ideolojisi gözden düşmüş ve farklı ideolojilerle karışmıştı. Bu ise, ideolojilerin kanununa zıttır. Bir çöküş zarurî idi. Bu çöküş oldu ve Mısır benzerlerine nümune teşkil edecek şekilde battı.

Dünya tarihi, muazzam siyasî, askerî ve içtimai görünüşe sahip devletlerin, imkânları az fakat ideolojilerine inançları tam kuvvetler tarafından yıkılışının tarihidir. Bu yıkılış, ideolojinin bütün beşerî imkânlarından sökülüp atılması demektir. Yani siyasî, iktisadî ve içtimai yapının inkılâbı demektir. Yeni ideoloji bu imkânları kendi değerlerine göre kontrol eder ve yeni bir hayat zuhur eder.

İslâmın, küçük kuvvetlerle, cihangir milletlerin siyasî, iktisadî ve içtimai yapılarını çabucak değiştireverdiğini hatırlayalım. İran, Bizans, Mısır, Kuzey Afrika, İspanya, Hind, Çin, Türkistan yeni bir ideoloji ile dolup imkânlarını bu ulvî ideolojiye tahsis etti.

Aynı kanuniyeti, Roma İmparatorluğu nun kuruluşunda ve yıkılışında da görüyoruz. Roma'nın ne yükselişini, ne de yıkılışını tek başına izah edecek hiç bir maddî âmil yoktur. Yıkılış: Roma'ya vücut veren ideolojinin tahkir edilmesinden doğmuştur. Roma ideolojik yapısı yıkılınca, tabii yapı da yıkıldı. Alınan hiç bir siyasî ve iktisadî tedbir çare vermedi. Zira, ideolojik çöküntü ancak, ideoloji ile tamir edilebilir.

Rönesans hâdisesi, Avrupa'nın Hristiyan ideolojisine reaksiyonu demektir. Rönesans yeni bir ideoloji ve yeni bir iman ifade eder. Bu ideoloji Yunan ve Roma'ya bağlıdır. Bu yeni ideoloji, mücadelenin neticesinde, yer yer Papa otoritesini yıkmış ve yeni bir hayatın ifadesi olmuştur. Rönesansın hazırlanışı asırlarında, bunu temin edecek çapta bir iktisadî ve içtimai yapı değişikliği olmamıştır. Vuku bulan değişmeler ihmal edilebilir. Ancak Yahudi ideolojisinin ve insan fıtratının reaksiyonları, Hristiyanlığı red istikâmetinde birleşiyordu. Rönesans, Reform ve iç savaşlar uzun asırlar Papalık ile Yahudi ideolojisi ve insan fıtratının reaksiyonları arasında ki bir kavga ile açıklanabilir. Bu kavganın değişik âletleri ve imkânları, iktisadî ve içtimai yapının imkânları idi.

Hâdiselerin, farklı ideolojik grupların çarpışması mahsulü olduğunu, bir başka hâdisede de görebiliriz:

İlk çağlardan beri dünya, kaybolan milletlerin hatırasını taşıyor. Bâbil, Asur, Sümer, Eski Mısır, Eti v.s. devletleri ve milletleri yıkıldılar ve kayboldular. Yıkılan milletler arasında, onlardan daha az maddî imkânı sahip bir kavim varlığını koruyabildi. Bütün milletlerin kaybolmasını gerektiren içtimai, iktisadî ve askerî buhranlar onları hayat sahasından atamıyordu. Bu kavim hâlâ yaşayan, Yahudi kavmidir. Yaşayışının sırrı ise; ideolojisine olan mutaassıbâne bağlılığıdır. Demek ki; beşerî hâdiseleri doğuran âmil, ideolojiler arasındaki çarpışmadır. İdeolojisine sarılan millet imkânsızlıklar içinde, sonsuz kurtuluş imkânı ve yolu bulur. Yeter ki, hayat ideolojisine bağlanılmış olsun. Bir milletin asırlardan beri vatansız ve devletsiz yaşamasını hiç bir maddî âmil izah edemez. Zira, tarihin çarkını, ideolojilerin kavgası döndürür.

Simdi, beşerî hâdiselerin oluşunda, içtimai ve iktisadî yapının rolünü sarahaten ortaya koyacak bir başka hâdisenin tetkikine geçiyoruz: Bu hâdise Komünizmdir.

Komünizm, bir ideolojidir. Bu ideoloji, insan tarihinin başlangıcından zamana kadar zaman zaman hayat modeli olarak ortaya çıkmıştır.

İlk çağlarda Yahudiler arasında, Yunanistan'da, sonra İran ve Çin'de, daha sonra Ortaçağ Avrupasında ve nihayet zamanımızda Rusya, Çin ve peyk devletlerinde görülmüştür. İlk çağlarda Yahudiler arasında bir parti ve tarikat olarak, Yunanda ise devlet olarak yaşamıştır. Siyasî, iktisadî ve içtimai programları, bugünün komünistleri ile aynıyet arzeder. Aile, mülkiyet ve din aleyhindeki temel fikirler, ilkçağ komü. (Devamı gelecek sayıda)

Fatihe Lââyık Olmak

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 17

★

SAHİBİ
Ömer Ziya Beviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :
SENAL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK
T.A.S. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Fatih ve İstanbul'un fethi, bugün bir hayat sembolüdür. Millî tarihimizde Malazgirt, Miya-kefolon, Belgrad, Viyana, Preveze, İstiklâl Harbi zaferleri gibi sayısız zafer abideleri yükselir. Bütün bu göz kamaştırıcı zaferler ve kumandanları, İstanbul'un fethi ve Fatih yanında millî idealleri sembolize etmek bakımından daha az parlak kalır. Malazgirt, Miryakefolon, bize Anadoluyu yurt olarak hediye ederken, Niğbolu, Kosova ve Sırpıncığı zaferleri Rumeline müslümanlığı perçinliyordu. Ancak fetih ve fatihledir ki; güçlü devlet, hamî devlet, büyük devlet hedefine ulaşıyordu. Ancak fetihle sıradan bir devlet değil, cihangir bir devlet oluşun, göz kamaştırıcı ilânı, bütün cihanı sarıyordu. İşte müslüman Türk'ün tarihinin bu zirvesidir ki, millî ideallerimizi sembolize edebilir. Bunun dışında her zafer, bu idealleri özetlemekte eksik kalır. İstanbul'un fethinden sonraki parlak askeri zaferler, fatih devrinde doruğuna çıkmış bulunan muhteşem gücün, garanti altına aldığı zaferlerdir.

Millî ideallerimizi özetleyebilecek altın devir olan Fatih çağını tam manasiyle kavrayabilmek için, millî tarihin başlangıcına doğru gitmek gerekmektedir. Yeryüzünde yaşamış ve yaşamakta olan ve ileride teşekkül edecek olan milletler, dil, renk, vücut yapısı, örf ve ruhi kabiliyetleri itibarıyla bir birinden farklıdır. İnsan nevinin cedit ve tek peygamberi olan Hz. Ademin, çocuklarının menseleri itibarıyla aynı olmalarına rağmen, bu derece değişik birbirinden farklı varlıklar halinde bulunması, Cenab-ı Allahın yaratıcılık sıfatının ayetlerindendir.

Türk kavminin kesin olarak hangi çağda, tarihin sahnesine çıktığı katî olarak bilinmemektedir. Ancak bıraktıkları eserlerden, Çin ve Yunan kaynaklarından eski Türkler hakkında bilgi sahibi olabiliyoruz. Bu kaynakların verdiği bilginin dikkatli bir tahlilinden çıkarılabilecek neticelerine göre; Türk kavmi sabırlı, güçlülere tahammüllü, inandığı şeylere tam ve fedakâra inanan, askeri kabiliyetleri yüksek, devlet, yurt ve otoriteye bağlı, izzetinefsine düşkün, his itlbarıyla zengin, kuvvetli yöneticilerin sevk ve idaresinde büyük devlet kurmağa kabiliyetli; zayıf ve iradesiz yöneticiler idaresinde bütün milletlerden daha fazla zaaf gösterir bir ruh haline sahiptir. Bu siyasî ve askeri sahada beliren meziyetler, Türk kavmini islâm'a hazırlıyordu. İslâm dini, gerçekten fitrî tek dindir. Zira eşyanın, hayatın, kâinatın ve şüphesiz insanın ve milletlerin yaratıcısı olan Alim ve Kadir Allah, din olarak islâmı, insanlığa göndermişti. İşte Türk kavmi de, islâmı müşerref olmağa hazırlanan milletler gibi, böyle bir hazırlığın içinde idi.

Bize intikâl eden bilgilere göre eski Türkler maddeci değildiler, ruhun ölümsüzlüğüne, kâinatı yoktan var eden Ulu Allah'ın varlığına inanıyorlardı. Hatırlanmalıdır ki, eski Türklerin politeist (müşrik) olduğu yolunda allanıp, pulanan hurafe ciddi bir tetkike dayanabilecek kudrette değildir. Ayrıca sosyal hayatta tam bir disiplin, namusluluk, kardeşlik hakimdi. Su, demir mukaddesti. Silâh, at mukaddesti. Namus uğrunda hayatlarını feda etmekten çekinmezlerdi. Zina eden erkek, oklanırdı (okla öldürülürdü).

Eski Türklerin sosyal hayatı ve inanışları hakkında yaptığımız hatırlatmalar, İslâmı yaşamağa Allah'ın takdiri icabı hazırlanışı göstermektedir. Nitekim Türkler Müslüman Arap orduları ile karşı karşıya geldikleri an, bu deruni hazırlığı farkettiler. Yer yer müslüman Arap ordularını mağlup etmelerine, uzun ve kanlı muharebeler vermelerine rağmen Talas ırmağı kenarındaki harpte Cınlılar karşısında, müslüman Arap orduları safında yer aldılar. Böylece bütün insanlığın ve bütün çağların tabi olacağı İslâm ile müşerref oldular. Hazırlanmışları İslâm ideallerine, bütün varlıklarını verdiler.

Kısa zamanda İslâm âleminin parıldayan kılcığı oldular. Abbasi devletinin hizmetinde bulundular. Fedakârlık, cesaret ve kabiliyetleri takdir edilerek, kısa zamanda İslâm âleminin politik ve askeri liderliğini vikkendiler. Karahanlı devletinden sonra, Gazneli devleti ve nihayet Selçuk imparatorluğu, yıkılan Abbasi devletinin

yerine yükselmeğe başladı. Hind'e yönelen müslüman Türk akımlarını Gazneli Mahmud yönetirken Müslüman Türk'ün Anadolu'ya geliş yolunu, Tuğrul ve Çağrı beyler açıyorlardı. Milletlerin kaderinde bu derece hayati hâdiseler az görünür. Anadolu'da yerleşen Türklerin varlıklarını devam ettirmelerine mukabil, Hind ve Çin'e yönelen akınların, fatih olarak girdikleri bu ülkelerde, varlıklarını yavaş yavaş kaybettikleri görülmüştür. Çin'i fetheden Türk hakanları, uçsuz bucaksız Çin toprakları içinde Çinleşmişler ve kaybolmuşlardı. Aynı durum Hindistanı fetheden müslüman Türkler için de söylenebilir.

Anadoluyu vatan yapacak ve Avrupa içlerine doğru hakkın sancağını yükseltecek hareket böylece başlamış oluyordu. Selçuklu devletinin papalık ve Moğol sürüleri tarafından yıkılmasından sonra aynı ideallerin bayrağı, Osman Gazinin kuvvetlerine nasip oluyordu. Anadolu beylikleri arasındaki kardeş kavgasını, örnek alınacak bir azim, cesaret ile zeka ve kudretle yok eden devlet kurucuları, İstanbul surlarına yükleniyorlardı. Geçilmez surları ile hristiyanlığın mukaddes şehri, Bizansın başşehri, iki kıtanın hayat merkezi İstanbul dayanıyordu.

Yıldırım Gazinin, Timur tarafından mağlup edilmesi ve Anadolu'nun talan edilmesi, İstanbul'un fethini geciktirdi. Yıkılan, birliği bozulan bir milleti yeniden toparlamak, yaraları sarmak uzun ve yorucu çalışmaları gerekli kılıyordu. Dağılan kuvvetleri toplamak, ihanet eden beyleri tepelemek gerekiyordu. Anadolu birliği tam olarak II. Murat zamanında temin edilebilmişti.

İşte birliğini yeniden temin etmiş bir kudret, İstanbul'a dayanıyordu. Bu kuvvet, asırlardan beri devlet kuruculuğu ve savaşçılık âdetleri şekillenmiş, islâmı kendine hayat ideali olarak seçmiş bir milletin tarihi yürüyüşü idi. Bu yürüyüş, imanı sönmedikçe, idealler cazibesini kaybetmedikçe zafer tacı getiren yürüyüştür. Böyle bir iman ordusu karşısında, hiç bir kudret dayanamazdı. Ve gerçekten de öyle oldu. Bizans çöktü ve yıkıldı.

Millî tarihimizde, fethi sembol haline getiren Fatih'in harika dehasından ziyade, Fatih çağındaki müesseselerin, millî ideallerin vasıtası olmasındadır. Fatih devrinde görülen örnek vaziyet, halktan devlete, çobandan tüccara kadar bütün bir milletin, aynı ideale sarsılmaz bağlılığıdır. Bütün müesseseler bu ulvi gaye için birer vasıta idi. Ne devlet, ne ordu, ne adliye, ne kültür müesseseleri millî ideallerden ayrı, değildiler.

İşte millet hayatı, bütün müessese ve vasıtaları ile sadece dinin devamı, milletin bekası, vatanın muhafazası idealinde birleşmiş bulunuyordu. Milletin maddî ve manevî gücünün en yüksek seviyeye çıktığı ve millî ideallere bağlılığının azamî seviyede olduğu, millî tarihin altın çağı, bu çağdır.

Milletler, bütün faaliyetleri yemek, içmek ve nesillerini devam için ciftleşmekten ibaret olan hayvan sürüleri olmadığına göre, belli inançları, kültürleri ve idealleri olacak demektir. Eğer yoksa, millet olarak devamlarına imkân kalmamıştır.

Milletin esasını teşkil eden inanç bağı sarsılmaz bir halde bulunuyorsa, millet binbir imkânsızlık içinde yüz bin imkân bulur. Saban demirini kılıc, kuru ekmeğini top, ziynetini füze yapabilir. İman cevheri kurumayan ve hayat ideallerine bağlı olan milletler ilimde, teknikte, kültürde, medeniyette ve her türlü mücadelede harikalar meydana getirebilirler. İşte Fatih devri, şuurlu bir imanın, havatın her sahasında kurduğu harikulâde yapı olduğu için, millî tarihin altın çağdır. Gemilerini dağdan vürüten, devrin füzeleri olan topları kullanan, balistik tekniğini kuran, müslüman Türk milletinin cihan hakimiyetini katilestiren ve ilân eden bu çağdır.

Bu gün Fatihe lââyık olmak demek: Milletin yok olusa giden vikkısına dur demek için, millî felâketlerin sebebi iç ve dış millet düşmanlarının, millet havatı üzerindeki bütün baskılarını ortadan kaldırmak için, millî mücadeleyi gücün

güçlenmek demektir.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

MİLLET

FATİH'İN EMANETİNE

BAĞLI OLDUĞUNU

GÖSTERECEKTİR

6 Nisan 1453 İstanbul muhasarasının başladığı gündür. 6 Nisanda Bizans İmparatoru teslim teklifini reddedince İstanbul muhasarası top seslerini süsleyen tekbir sesleri ile başladı.

Her nevi kötülüğün ve adaletsizliğin beşiği haline gelen köhne Bizans tekbir sesleri ile sarıyordu. Zulmün ve zalimlerin yatağı haline gelen Bizans artık yıkılıyordu.

6 Nisanda kılıçlar batılın zulmü yerine Hakkın saltanatını getirmek için çekilmişti. Fuhşun ve her türlü edepsizliğin modalaştığı bir belde olan Bizans; Hakkın saltanatına muhtaçtı. Asırlar boyu bütün insanlığa huzur ve saadet dağıtan bir milletin torunları, mazlumların iniltilerine ve ızdırap çığlıklarına kulaklarını tıkayamazlardı. Zulme ve zalime çekilmiş kılıç olanlar, elbetteki vazifelerini yapacaklardı.

Diğer taraftan Avrupa'daki haçlı ruhu, Asya ve Afrika'daki Hakkın saltanatına son vermek için yanıp tutuşmaktaydı. Haçlı ruhunun devamı ve Hristiyanlığın varolması Türklerin yokedilmesine veya Asya'ya sürülmelerine bağlıydı. Hristiyanlık zulmünü devam ettirebilmek için, yıldırım hızıyla Avrupa'yı kuşatan ve girdiği yeri huzura kavuşturan İslâm'ı durdurmak mecburiyetindeydi. Haçlı seferleri bu mecburiyetin ifadesinden ibarettir. Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşundan İstanbul'un fethine kadar Hristiyanlık defalarca haçlı seferi tertip etti. Haçlı seferlerinin hazırlanmasında, sevk ve idare edilmesinde İstanbul en önemli merkezlerden biri oldu.

Müslüman Türkler için de İstanbul'u fethetme bir ölüm kalım davası haline gelmişti. İslâmın Avrupa'da ve Anadolu'da tutunması İstanbul'un fethine bağlıydı. Haçlı seferlerini teker teker Sırp Sındığı, I. Kosova, Niğbolu, II. Kosova, Varna gibi tarihte her millete nasip olmayan eşsiz zaferlerle püskürten bir milletin torunları için İstanbul'un fethi bir hayat meselesi haline gelmiş oluyordu. İstanbul alınmadıkça Avrupa Türklüğü kadar, Anadolu Türklüğünün de devamlı bir tehdit altında bulunacağı açıktı.

İstanbul'u fethedecek kumandanı ve o kumandanın askerini Peygamber (S.A.V.) tebci etmişti. Bu bir nevi emir demekti. İstanbul'un fethi emrolunuyordu. Her müslüman hükümdar bu ulvi emri yerine getirmek için ve o şerefe nail olmak için gayret edecekti. İstanbul'u fetheden, fatihleri, şehitleri ve gazileri harekete getiren de bu duygudur.

MUHASARA BİR CUMA GÜNÜ BAŞLADI

Fatih Sultan Mehmed'in orduları mehter marşlarının iliklere kadar işleyen nağmeleri ve tekbir sesleri arasında İstanbul'u kuşattılar. Cuma namazını topluca eda edip Allah'a şükür ve fetih için dua eden neferlerin her biri bir Bizans fethedecek manevî güce ve imana sahipti.

İstanbul 1453 ten evvel Arap, Selçuklu, Osmanlı kuvvetleri ve diğer milletler tarafından

ayrı ayrı zamanlarda tam 28 defa muhasara edilmişti. Fakat bütün bu muhasaralarda surların kapısını açıp, Bizans'a sahip olmak şerefi hiç bir kumandana nasip olmadı.

Bu şeref 29 Mayıs 1453 te Sultan Mehmed'e ve onun imanlı ordusuna nasip oldu.

29 Mayıs sabahı kan, ter, gözyaşı ve tekbir sesleri arasında sancaklar Topkapı surlarına dikilirken, baştan başa bütün İslâm alemi şükür secdesine kapanıyordu. 1500 yıllık Roma İmparatorluğu yıkılmış gözlemlere indirilen siyah örtüler teker teker kalkmaya başlamıştı. İstanbul bu zur bulmuştu. Mazlumların gözyaşları dinmişti. İstanbul'da Kardinal külâhı görmektense Müstüman sarığı görmeyi şiddetle arzulayan hristiyanlar da zulümden kurtulmuşlardı.

Her milletin tarihinde müstesna günler vardır. Fakat 1453 ün 29 Mayısı kadar önemli bir gün hiç bir milletin tarihini süslemedi. Değişik milletlere mensup bir çok kumandan ve yüzbinlerce asker asırlar boyu İstanbul'u fethedilme hayali ile avundular. Hiç bir kumandanın yapamadığı işi 21 yaşındaki Sultan Mehmed yaptı. Sultan Mehmed artık «Fatih» ünvanını almayı hak etmişti.

HAK İÇİN HAÇLILARA BAŞ EĞDİREN FATİH

Kumandan bir milletin evladı Fatih Sultan Mehmed; milletinin imanına ve ideolojisine sarılmaz imanla bağlı olan bir insandı. O'nun en önemli meziyeti budur. Haklı bir imana şuurla

bağlanmaktan daha önemli meziyet mi olur? İstanbul'un fethinde bu meziyetin tesiri her türlü tasavvurun üstündedir.

Fatih Sultan Mehmed dostunu, düşmanını çok iyi tanırdı. O'nun dostluğu ve düşmanlığı ideolojikti. Fatih, İtalyanca, İbranice, Sırpça ve Latince dillerini düşmanlarını daha iyi tanıyabilmek için öğrenmişti. İtalya'nın ve diğer Avrupa memleketlerinin coğrafyalarını en ince teferruatına kadar bilen Fatih'in, İstanbul'un fethinden başka büyük emeller beslediği bilinmektedir.

Gemilerini dalgalar yerine dağların tepesinden aşırı ve bu hareketiyle bütün dünyanın hayranlığını kazanan Fatih; aynı zamanda büyük bir alimdi.

1453 yılına kadar yeryüzünde havan topu yoktu. Fetihten evvel İstanbul surlarına baktıkça mücadele azmi bilenen Fatih, havan topunu icad edip, bu topun atışlarıyla Bizans ve bütün dünyayı şaşkına çevirdi.

Bugün gayri millî kültürlerin yuvalandığı ve millî değerlerin carbelendiği yer haline getirilmeğe çalışılan İstanbul Üniversitesini; Fatih Sultan Mehmed kurdu. Devletin sıhhatli ve devlet adamlarımızın millet ideolojisine sadık olduğu yıllarda İstanbul Üniversitesinden dünyanın en büyük alimleri yetişti. Belli bir devirden sonra Fatih'in mirasına sahip olamadık. Ne yazık ki, milletin malı olan bu müessesede şimdi millet imanı, ahlâkı ve kültürü darbelenmek istenmektedir.

1453 te Fatih İstanbul'u fethetmek için surların önüne geldiğinde, Hristiyanlık «Kostantinopol'ü akrepler çevirdi» diye feryad ediyordu. Ne gariptir ki, şimdi bey nelmilel Hristiyanlık İstanbul'u akrep gibi sardı, ama, seslenen yok.

KOMÜNİST BAYRAMINA ALKIŞ MİLLİ BAYRAMA YASAK

İstanbul'un fethi millet tarihimizin en önemli hadisesidir. Millet'in evlâtları bugünü en büyük millî bayram olarak kutlamak isterler. Bu millî arzu ancak milletini sevenler ve millî değerlere bağlı olanlar tarafından yerine getirilebilir. Fatih'in mirasına ihanet edenler bu millî arzuya ebediyyen kulaklarını tıkayacaklardır.

1 Mayıs komünist bayramlarının (!) bayram olarak kabul edildiği Türkiye'de 29 Mayıs'ın millî bayram olmasını hangi güçler engellemiştir?

Millet 29 Mayısta Fatih Sultan Mehmed'in Molla Gürani'nin, Ulubatlı Hasan'ın heyecanını yaşamak istiyor. Bu en haklı isteği milletimize çok görenler kimlerdir?

Atina'da dikilen katil papaz Hiristostomos'un heykelinin bir eli İstanbul'u bir eli de İzmir'i işaret ederken ve bu heykelin açılış merasiminde devrin Yunan Başbakanı alçakça müslüman Türklere hakaret ederken, 29 Mayıs'a komünist bayramına verilen önemi dahi çok görmekte dir.

1953 yılına kadar Türkiye'de Fetih şenlikleri yapmak yasaktı. 1953 yılından sonra da gayri resmî şekilde yapılan sönük fetih şenlikleri gerçek manasından soyuldu. Bütün vatan sahunda millî bir bayram olarak kutlanması gereken 29 Mayısta İstanbul'da bile devlet daireleri ve okullar tatil edilmez. Türk tarihinin en parlak zaferi unutturulmak istenmektedir.

Çünkü, bir Fetih yıldönümünde Hamdullah Suphi, alçalışın en çirkinini göstererek bir papaz veya bir haham ağız ile şöyle 29 Mayıs hakkında şunları söylemişti.

«29 Mayıs, Büyük Bizans medeniyetinin bar barca yıkıldığının yıldönümüdür. Böyle bir vahşetin yıldönümünde bize üzülme düşer, sevinmek değil.»

29 Mayıs'ın niçin millî bir bayram olarak kutlanmadığını araştıranlar, gerçeği tesbit için Hamdullah Suphi zihniyetine başvurmalıdırlar. Şimdilik Türkiye'de kuvvetli ve hakim gözüken bu zihniyet, 29 Mayısta millete sevinmemizi önlemiştir.

1953 yılından sonra cami avlularında geçiş tirilmeye çalışılan 29 Mayıs'ın ehemmiyetini millet artık anlamaya başlamıştır.

İmanla ve şuurla mücadeleye karar veren millet, şimdiden sonra 29 Mayıs'ta Ulubatlı Hasan'ın ulvî heyecanını duyacak, muhterem dedelerimizin mukaddes hatıralarına bağlanacak, fatihlerin, şehitlerin ve gazilerin mukaddes emaletleri olan din, devlet, vatan ve millet ideallerine sınıksız sarılacaktır.

Millet yok oluşa giden yıkılışını, yepyeni bir fetih ruhu ile durduracak. Eski azamet ve kudretine yeniden kavuşacaktır.

Bu büyük millî bayram günü, fethin iman temeline ve fatihin mukaddes emanetine sağlam sarılacağımız gündür. Bu, en büyük millî bayramımız kutlu olsun.

SOLDAKİ TELAS

18 Mayıs 1970, saat 04.15, bütün Siyasal Bilgiler Yurdu acı çığlıklarla ayağa kalkıyor; «Basıldık»

Koşuşmalar... Yüznumara sifonları ve delikler sustalr, kama, tabanca ve molotoflarla doluyor. Herkez üzerindeki, odasında ki suç aletlerini uzaklaştırmaya çalışıyor. Yüznumaralara koşmağa vakit bulamayanlar, suç aletlerini balkonlardan aşağılara atıyorlar. Yurdun önü adeta bir savaş meydanını andırıyor. Şişeler, bıçaklar, kamalar, molotof yapmağa müsait kutular, taşlar...vs...

Hemen arkasından her oda kapısı bir mehmetçik tarafından tutuluyor. Mehmetçik sert bir ifade ile «Kıpırdamayın, kıpırdamayın yakarım» diyor. Siyasal komünistler şaşkın vaziyette. Mehmed'i yumuşatmak istiyorlar ve lehde tezahürata başlıyorlar. Ama Mehmed'in ifadesinde değişiklik yok. Mehmed kin ile karşısındakinin gözlerinin içine bakıyor.

Çünkü dün sokaklarda Milli Ordu yerine halk ordusu isteyenlerin, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde Şerefli ordumuzu çürük yumurta yağmuruna tutanların, Kızılay'da kendi komutanlarına «Artık çok oluyorsunuz, sizi bir daha karşımızda görmeyelim» diyenlerin, hergün milletimize, dinimize devletimize kovalar dolusu çamur atanların bunlar olduğunu Mehmet çok iyi biliyor.

Mehmed'in arkasından sivil polisler odalara dağılıyor. Ve 95 kişi nezarete alınıyor. 95'in 60'ı okullarla alakası olmayan kişiler. Yakalananlar arasında kaçaklardan tutun hırsızlara, işsizlere, işledikleri suçlardan dolayı aranıp bulunamayan birçok anarşiste kadar bir sürü çapulcu. Ve ele geçirilenlerin bilançosu:

Bol miktarda merminin
1 telsiz cihazı,
3 kilo barut,
3 tabanca,
100 demir çubuk,
Yüzlerce sopalar,
2 kama,
3 sustalı ve
Cin komünist partisi tüzüğü...

Arama işlemi sona erdikten sonra polis Mehmed geri çekiliyor. Aramada çok şey bulunduğu halde nedense çok azı açıklanıyor. Atilla Sarp aramanın yapıldığının ertesi günü dışarıda yaptığı bir arkadaş toplantısında aramadan haberlerinin olduğunu fakat kastı mahsussla bu durumdan bütün arkadaşlarını haberdar etmediklerini bildiriyor. Sebeb olarak devrimci mücadelenin süratlenebilmesi için arkadaşlarının polisle düşman olmaları gerektiğini ve bunun da ancak polisin bazı arkadaşlarını alıp götürmeleri sayesinde olacağını belirtiyordu. Devrimci mücadelenin hızlanması için bazı arkadaşlarının içabında bile bile polise teslim edilebileceğini söylüyordu.

Buraya kadar anlattıklarımızdan okumıza iki sual gelecektir. Siyasal Bilgiler neden gerektiği gibi aranmadı ve silahların az bir kısmı açıklandı? Siyasalın basılacağı haberini komünist talebe liderlerine kim iletti?

Bilindiği gibi son günlerde anarşik hareketler son haddine varmış, milliyetçi talebeler okullara alınmıyor, dövülüyor, vuruluyor, etrafda tam bir terör havası estirilmek isteniyordu. Yürüyen hareketler bir taraftan devrimcileri son derece yıpratırken bir taraftan da milletin sabrını taşııyordu. Millet reyleriyle iktidara getirdiği hükümetten vazife yapmasını bekliyor. Devletin vazifesini yapmadığı takdirde bu vazifayı kendisi yapmağa hazırlanıyordu. Mil-

letin kini taşıabilir ve üniversiteler solculara mezar olabilirdi. Solcular da bunu gayet iyi biliyordu. Ankara'nın Karşıyaka semtinde, Sanayide ve Siteler semtinde millet komünistleri eşek sudan gelesiye kadar dönmüş, solcular üniversiteden ve Kızılay'dan dışarı çıkamaz hale gelmişlerdi.

Türkiye'nin komünistleşmesini isteyen yüksek dereceli masonlar solun bu durumundan endişe duyuyordu. Solun kendi arasındaki parçalanma da bu meselelerin üzerine eklenince solun nasıl bir tehlike ile karşı karşıya kaldığı ortaya çıkıyordu. Mason locaları halkın tansiyonunu düşürmek için suni bir arama faaliyetini plânladılar. Yakalanan silahların da bundan dolayı az bir kısmını açıkladılar. Solcuların lider pozisyonunda olanlarına haber veren gene bu fesat yucası mason localar idi.

Arama sonunda ortada kalan zavallı toplum polisi olmuştu. Toplum polisi ve ordu yurdu terkederken başta siyasal yurdun da kalan kızlar(!) olmak üzere bütün Siyasal komünistler polisi taş yağmurdna tutular. Bu arada polise taş atıyormuş gibi yapan komünistler orduyu da taş tuttular. Bu surette biraz önceki sahte tutumları Mehmed tarafından bir kere daha tesbit edildi.

Solda başlayan çözülme, bu hadiselerle tahminlerin tersine daha da büyüdü. Solcu talebelerin hepsi heran korku içindeydiler. Panik büyümüşü. Talebeleri toparlavicı bir harekete ihtiyaç vardı. Mutlaka çok acele olarak birşeyler yapılmalı idi.

SİYASAL BASILIYOR(!)

Hem solda başlayan bu çözülmeyi durdurmak, hem de aleyhlerine dönen kamu oyunu lehlerine çevirmek için suni bir basma hadisesinin tertiplenmesine karar verildi. Ertesi gün gece yarısı yurdun etrafında silah sesleri duyulmağa başladı. Kısa süren bir ateşten sonra Siyasal Yurdundan bir ses fakültenin içine doğru «Atilla yeter ateşi kesin» diye bağırıyor. Ses ta Hukuk Yurdundan işitiliyordu. Silahların arkasından bütün yurt faşistlerin (!) okulu basmaları sebebiyle aşağıya toplanıyor ve devgenç başkanı bir konuşma yaparak «Faşistlerin yurdu bastığını, yurdu koruyacak silaha sahip olmadıklarını, devrimci mücadelenin yürütebilmesi için silah alınması gerektiğini, bunu için de bir yardım kampanyası açılmasında bütün devrimcilerin el ele olması gerektiğine dair bir birleştirici konuşma yapıyordu.

Ertesi gün basına Siyasalın basıldığını (!) açıklayan Atilla Sarp'ın bu iddiasının gerçeğe alâkası olmadığını Emniyet Müdürü tarafından belirtiliyordu. Bu oynanmak istenen oyun da tutmayınca panik bir kat daha büyümüşü. Dağılan kuvvetleri toplamak hele demokratik devrimcilerin içinde bulunduğu güç durumu anlatılabilmek için diğer solcu guruplara yanaşmak icap ediyordu.

DİL TARİH COĞRAFYA FAGÜLTESİNDE FORUM

Bunu üzerine 21-5-1970 Perşembe günü Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde bir forum tertipleniyor ve forumda «Devrimcilerin boykot ve işgallerin tamamen karşısında olduklarını, bunun işbirikçi iktidarın bir oyunu olduğunu ihtilafı unutmaları gerektiğini» belirten konuşmalar yapılıyordu.

Ashnda devrimcilerin iktidarın oyununu filân düşündükleri yoktu. Asıl mesele Ankara'da solun bir panik içinde oluşu idi. Sayet fakülteler tatil olrsa bütün talebeler

(Devamı 14. Sayıfede)

MİLLİ MÜCADELE BURSADA

Gün geçtikçe çığ gibi büyüyen Milli Mücadele 16 Mayıs 1970 günü Bursa'da sancaklaşıyordu. Şehrin her tarafına salına afişlerae Bursahılar «Millî Karar Toplantısı»na caklaşıyordu. Şehrin her tarafına asılan afişlerle Bursahılar «Millî Karar Toplantısı» Bursahıları heyecanlandırıyor ve senivce boğuyordu. Ayrıca dağıtılan bildiride:

«Mücadele Birliği'nin tertib ettiği bu toplantıda, milletimizi yıkmaya yönelik komünizm in iğrenç plânlarını, Türkiye'mizdeki adi oyunlarını öğrenecek ve milletimizi din, devlet vevarlığını koruma mücadelesine katılacağız. Şerefli başını kaldır. Düşün. İnan ve mücadeleye katıl. Toplantımıza gel.» deniliyordu. Millet bu gür ve imanlı sesin sahiplerini sabırsızlıkla beklemeye başlamıştı.

Toptantı saatinin yaklaşmasıyla beraber İstanbul'lu mücadeleçilerin 350-400 kişilik bir grubu mehter marşlarıyla Bursa'ya giriyor ve milleti imanlı sağ yumruklarıyla selâmlıyordu. Daha sonra Ankara, İzmir, Konya, Afyon, Adana, Yozgat, Antep ve diğer vilâyetlerle birlikte Mustafa Kemalpaşa İnegöl, Umurbey, Orhangazi, Gemlik gibi kazalardan gelen millet evlâtları Bursa'ya tarihi bir kararın heyecanını yaşıyordu. Bu geliş Orhangazi'nin İdeolojisine bağlı olanların geliyordu. Kalpler aynı iman, aynı idealler için çarpıyordu.

Millî Karar Toplantısının vakti yaklaşıyordu. Belediye Çay Bahçesi tıklım tıklım dolmuş beşbin kişilik bir kitle sabırsızlıkla hatibi bekliyordu.

NIHAYET TOPLANTI AÇILIYOR

Bursa'nın genç evladı genç takdimci Mustafa Gürses; Komünistlere karşı İstanbul'da şerefli bir mücadele vererek Çapa Yüksek Öğretmen Okulunu milletin ümidi haline getirenlerden Talebe cemiyeti başkanı S. Dursun'u «Mücadele yurdundan tarihin kulağına» adlı şiirini okuması için mikrofona davet etti. Şiir bazı mısralarda milletin de iştirakiyle heyecanla okundu. Erzurumlu mücadeleçiler çektikleri telgrafta:

«Aizizye tabyalarında Moskof sürülerine karşı imanı ile savaşan Nene Hatunların torunları olarak Bursalı mücadeleçilerle

Konya mitingi ve Adana konferansını mü teakiben Bursa, düşmanlarını tanıyor. Genel Başkan Erişen, komünizmin beynelmîl Yahudiliğin damgasını taşıdığını bildiriyor ve Yahudiliğin maske teşkilâtlarıyla beraber ezileceğini söylüyor.

omuz omuza, yan yana olduğumuzu bildirir, bütün millet evladlarını sağ yumruklarımızla selâmlarız» diyorlardı. Diyarbakırlı mücadeleçiler de çektikleri telgrafta «Zafer Alpaslan'ın Anadolu'ya diktığı bayrağın, Fatih'in İstanbul surlarına sapladığı sanca-

ğınındır. Zafer Hakkın ve Hakka inananlarıdır» diyerek toplantıya katılıyorlardı.

Nhayet sabırsızlıkla beklenen Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen ihtişamlı kalabalığın «Yaşasın Millet, Kahrolsun Millet Düşmanları» nidaları arasında sağ yumruğunu sıkı. Şimdi gür ve tok bir ses Bursahlılara hitab ediyordu.

«Aziz milletimin şerefli evlâtları! Mübarek kanları topraklarımızı ka rıkarış sulayan şehidlerimizin temiz torunları!

Hayatlarını millet imanı, millet varlığı için feda eden muhterem gazilerin torunları!

Ey en yüksek bir yaşayışı insanlığa hediye etmiş ataların evladları!..»

Hitabından sonra konuşmasına; milletimizin içinde bulunduğu buhranı ve bunun canlı örneklerini veren Necmeddin Erişen'in «Bu zulüm böyle devam edip gitmeyecek, bu inilti ebediyen devam etmeyecektir. Milletimiz imanla, ihtişamla ayağa kalkacak, millet, düşmanlarından çok feci hesap soracaktır» sözleri «İntikam, İntikam» sloganlarıyla kesildi. Millet, düşmanlarına karşı yürüteceği «Millî Mücadele»ye olan azmimi coşkun bir şekilde ifade ediyordu.

Üç kıta, yedi denize hakim imparatorluğumuzun kendiliğinden çökmediğini, iç, dış düşmanların çalışmalarıyla bu hale geldiğini ve adına «Şark Meselesi» denen, bütün gayesi Müslüman-Türk'ün imhası olan faaliyetleri anlatan Erişen, daha sonra konuşmasına şöyle devam etti: «Harb meydanlarında yıkamadıkları gücümüzü yok etmek için ideolojimize ve imanımıza hain-

(Devamı 14. Sayıfede)

Millet mücadelesinin Bursa'da sancaklaştığı «Millî Karar Toplantısı»nda bütün sabo tajlara rağmen İstanbul'un düşmeyen kalesi, Çapa Yüksek Öğretmen Okulunun Cemiyet Başkanı Şefik Dursun konuşuyor.

MÜCADELE BİRLİĞİ'NİN FETİH HAFTASI

Aziz Millet Vazife Başına

Fethin 517. yılında çamurlanan muhteşem tarihine, her görülen imanına, hançerlenen şanlı milletine ve büyük atan Fatih Sultan Mehmed'in emanetine bağlı olduğunu göstermek için;

Fatihlerin, şehitlerin ve gazilerin hatırasını anmak için; Fetih Yürüyüşü ve Mitingine katıl.

Yürüyüş 29 Mayıs Cuma günü Topkapı'da başlayacaktır.

«İçinde bulunduğumuz hafta Aziz İstanbul'un fethedilişinin 517. yıldönümüne rastlamaktadır. İstanbul'un fethi hadisesi dünya tarihinin akışını değiştirmiş olmasına rağmen, ne yazık ki yıllardan beri iktidarımızın kafasında en ufak bir akis bile uyandırmamıştır. Şanlı tarihimizin her sayfası, ibret alacağımız zaferlerle doludur. Fakat düşmanlarımızın çeşitli sahalarda ovuna gelmemiz bizim içten çöküşümüzü ha zırladı. Halihazır millet kaderini ellerine geçirmiş olan beynelmilel yahudiliğin ajan ajanları şerefli günlerimizi, hatırasıyla se ref duyduğumuz muhteşem ecdadımızı tarihin sisli sayfalarında kaybettirmeye çalış tı. Ama yılların üzerimize bıraktığı reha vet artık kalkıyor. Karanlıklar içinde hafif hafif ortalığı kaplamaya başlıyan bin nur halinde, milletimizin zihni berraklaşıyor. Kendi tarihimize, kendi ecdadımıza dönü şümüz gücümüzü kuvvetimizi artırıyor.

Siyasi iktidarların üzerine azıcık daha eğilmediği fetih günlerimize sahip çıkan ne siller, millete bağlı teşkilatlar var artık. Bu günlerimiz yalnız İstanbul'un, İzmir'in Erzurum'un değil bütün yurdun, bütün mil letin kurtuluş günleridir. Milletimizin va roluş sırrı bu günlerde saklıdır. İzdırabıyla kan ağladığımız, sevinciyle bayram yaptığımız günlere artık milletçe sahip çıkacağız.

Yukarıdaki sözler Mücadele Birliği İstanbul Sancağı Başkanı Sayın Yılmaz Karaoğlu'nun, 22-5-1970 Cuma günü sancak bi rasında yapmış olduğu basın toplantısında bizzat başkan tarafından söylenmiştir.

Gerçekte öyle değil mi? Koca Anadolu'ya İslâmı getirdiğimiz 1071 Ağustosla rı bizim için bayram olmasın mı? İstanbul'un fetih günleri vavrularımızın rüyalarına girmesin mi?

Yılmaz Karaoğlu bu haftayı Mücadele Birliği olarak FETİH HAFTASI ilân ettik lerini bildirdi. Senenin bütün günlerini ane ler günü, babalar günü, Noel günü diye parselleyenler Fetih günlerimize ne ayırdılar? Bu gün okullar neden tatil edilmez? Neden Fatih'ten, onun dayandığı muhte şem temellerden bir nebze olsun bahsedil mez. Ve kulaklarını Vietnam'a dayamış olan radyolarımız dedemiz Fatih'ten bahisler aç maz, kutlama törenlerine iştirak etmez?

Bu hafta (FETİH HAFTASI) içinde ki faaliyetlerini Yılmaz Karaoğlu şöyle izah etti:

— Biz bu haftayı milletimize fetih günü nün manasını izah edelim diye, hala sabo tajlarına devam eden Fener Patrikhanesini Robert Kolejini duyuralım diye tertip et

tik. Gerçek kurtuluşumuz şerefli milletimi zın kendi meselelerine, kendisinin sahip çıktığı gün olacaktır.

Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemi yetenin de iştirakiyle neşredilen basın bil dirisi aynen şöyledir:

AZİZ MİLLET

Çağ açıp çağ kapayan ve Anadolu'yu kati olarak Müslüman Türk'ün vatani ha line getiren İstanbul Fethinin 517. yılını id rak etmek üzereyiz. Büyük fethin temeli olan imana, şehit dedelerimizin bize bıraktığı devlete, vatana ve mukaddes emanet lere ve ideallerine milletçe bağlılığımızı ilân etmek üzere fetih haftası düzenlemiş bulunuyoruz. Fetih haftası 24 Mayıs 1970 Pazar günü Edirne'de okunacak mevlidi şer ifle başlayacak, 29 Mayıs Cuma günü ya pılacak büyük fetih yürüyüşü ve mitingi ile sona erecektir.

FETİH HAFTASI PROGRAMI ŞÖYLE TERTİPLENMİŞTİR

● 24 Mayıs 1970 Pazar günü: Serhat şeh ri Edirnemizin Selimiye camiiinde öğle na mazına müteakip Peygamberimizin, bütün İslâm büyüklerinin ve bu arada Fatih Sul tan Mehmet Han'ın ve Fetih Ordusunda şe hadet şerbetini içmiş bulunan aziz şehitleri mizin ruhlarına hediye edilmek üzere Kur an-ı Kerim ve Mevlid-i Şerif okunacaktır.

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı Yılmaz Karaoğlu ve Yüksek Öğretmen Okulu Tale be Cemiyeti başkanı Şefik Dursun basın toplantısında görülüyor.

● 25 Mayıs Pazartesi günü: Rumeli Hisa rı'nda saat 9.30'da bir basın toplantısı yapı larak Fetih ruhunun temelleri ve bu temel leri zamanımızda tehdit eden tehlikeler be lirtilecektir.

● 26 Mayıs 1970 Salı günü: Fener patrik hanesine gidilerek FENER PATRİKHANE Sİ ORTA KAPISI önünde, Fener Patrikha nesinin Fetih ruhuna düşman davranışları belirtilerek, millî kararımız ilân edilecek tir.

● 27 Mayıs 1970 Çarşamba günü: Fatih'in ve Fetih ordusunda şehid olmuş büyükleri mizin türbeleri ziyaret edilecektir.

● 28 Mayıs 1970 Perşembe günü: Yatsı namazından sonra Fatih camiiinde Kur'an-ı Kerim ve Mevlid-i şerif okunacaktır.

● 29 Mayıs Cuma günü: Fetih 517. yıldö nümünü şanına lâyık olarak kutlamak Fa tihlerimizin kanlarını dökerken bize miras bıraktıkları mukaddes emanetleri olan din devlet, vatan ve milletimize sarsılmaz bağ lılığımızı ilân etmek üzere bütün milliyetçi teşekküllerin davet edildiği büyük fetih yürüyüşü ve mitingi tertip edilmiştir.

FETİH YÜRÜYÜŞÜ 29 Mayıs Cuma günü saat 10'da Topkapı'da başlayacak Cu ma namazını müteakip Aksaray ve Fatih'ten hareket eden yürüyüş kolları Beyazıt'tan geçerek Sultanahmet meydanına varacaktır.

Sultanahmet meydanındaki mitingten sonra Fetih haftası sona erecektir.

Ey Fatihlerin mukaddes emanetlerine bağlananlar

Şanlı zaferlerimizin hatırasını yaşayanlar!

Ey milletin ızdırabından elem duyanlar!

Ey bu milletin evlatları!

BÜYÜK FETİH HAFTASINA KATILALIM. BÜYÜK FETİH YÜRÜYÜŞÜNE VE MİTINGİNE KOSALIM

MÜCADELE BİRLİĞİ İSTANBUL SANCAĞI YÜKSEK ÖĞRETİM TALEBE CEM. YÜKSEK OKULLAR TALEBE BİRLİĞİ BASK.

Bozuk

Bir Cem

RİFAİ

Bundan 15 gün kadar önce Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsünde bir boykot hareketi başlatılmıştı. Gayri İslâmî inanç ve davranışlarıyla tanınan Edebiyat öğretmeni ve Müdür E. Ruhi Fırlı'nın derslerine girilmeyecekti. Ne var ki, Bakanlığa telefon eden müdür, derhal okulun kapatılmasını istedi. Bakanlık da sanki bu telefonu bekliyormuş gibi, araştırıp sormadan bu isteğe muvafakat etti. Arada gizli bir anlaşma mı vardı? Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsüne hususen gönderilen bu adamların gayesi neydi? Okuldaki inancı temiz hocaları «tenzili rütbe» ile uzaklaştırmaktan hangi menfaat bekleniyordu? Okulda Nazik Erik ve Müdürün gayri İslâmî fikirlerini tasvib etmeyen talebelerin sınıfta bırakılması veya okuldan uzaklaştırılması hangi hedefe yöneliyordu?

Bütün bu sorular, milletin gözbebeği gibi koruduğu müesseselerde hain ellerin, düşman ideolojilerin iğrenç emellerini tahakkuk ettirme gayretini ortaya kor. Düşman, millet hayatına karşı giriştiği ihanetlerin bir başka türlüünü de onun müesseselerine tatbik etmektedir. Millet ümidinin bağlandığı, millet ızdırabının şekillendiği müesseselerimiz, millet düşmanlarının hain emellerinin tahakkuku için bir takım kompolar maruz bırakılıyor. Ama bu ihanetler, karşılarında milletin bağrından çıkmış talebenin şuurlu direnişini buluyorlar.

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsünde meydana gelen hadise bir yandan iğrenç bir tertibin, diğer yandan da şuurlu bir direnişin ifadesidir.

Bu tertibin faileri Rifai olduğu bilinen Nazik Erik ve Müdür Ethem Ruhi Fırlı'dır. Bu hocaların gerek konuşmalarından gerekse yaşayış tarzlarından Rifai oldukları anlaşılmaktadır. Biz bu yazımızda Rifailiğin ne olduğunu hangi fikri esaslara dayandığını izah edeceğiz.

KENAN RİFAİ KİMDİR?

Kökü daha eskilere dayanmış olmakla beraber, mevzuumuzla direkt ilgili olan Rifailik, Kenan Rifaiye nisbet edilenidir. Ken'an Rifai'nin fikirleri ve yaşayış tarzı daha sonra böyle bir cereyanı geliştirmiştir. Biz onun hayatı ve fikirleri hakkındaki malûmatı Sâmîha Ayverdi, Nezihe Araz, Safiye Erol ve Sofi Huri tarafından yazılan «KENAN RİFAİ VE YİRMİNCİ ASRIN İŞİĞİNDE MÜSLÜMANLIK» adlı kitaptan nakletmeyi uygun bulduk. Çünkü Ken'an Rifai'nin hayatını ve fikirlerini yakından takip etme imkânını bulanlar bunlardır.

Onun hakkında Sâmîha Ayverdi şöyle yazmaktadır:

Rifai 20. asrın ışığı altında müslümanlığı tefsir eden ve zamanımızın icapları ve hayat şartları içinde alacağı YENİ VEÇHEYİ tayin eden en selâhiyetli ve en değerli insandı. (Kenan Rifai ve Yirminci Asrın Işığında Müslümanlık Shf. 3)

Kenan Rifai imparatorluğumuzun yıkılış yıllarında doğmuştur. Anası Hatice Cenân hanımdır. Oğlunu haddinden fazla seven anası, ona gereken ihtimamı göstermiştir. Hattâ onun oğluna karşı sevgisinden bahsederken Sâmîha Ayverdi şöyle demektedir:

«Oğlunu az rastlanır bir aşkla seviyordu. Onu kendi kanıyla besleyip geliştirdiği için değil, şahsında insanlık idealinin tahakkukunu mümkün gördüğü, davasının devamını kendisine emanet etmiş olduğu için seviyordu. Kenan Rifai oğlu olmasa da onu gene aynı tarzda ve derecede sevecekti. Bu sevgide Hazreti Peygamber ile Hazreti Ali arasındaki, Şems-i Tebriz ile Mevlâna arasındaki, Sokratla Eflâtun arasındaki sevginin çeşnisi hissedilmektedir.

İşte bu duygularla oğluna muhabbet, dostluk, kadınlık hazinelerini, ortaksız, garazsız bir sevginin bütün kapılarını açtı. Kendi şahsında yer tutan cevherlerin kaynaklarını ona verdi,

verdi.» (a.g.e. shf. 17)

Kenan Rifai tahsiline Galatasaray Lisesinde başlıyor. Oradan sonra Hukuk'a devam ediyor. Hukuku bitirince ondokuz yaşında Balıkesir İdadisine müdür oluyor. İşte bu esnada Anasının arayıcılığı ile münasebete başladığı Filibeli Ethem Efendi, daha sonraki fikri ve fiili hayatını şekillendiren insan oluyor. 11 ay sonra Adana Maarif Müdürlüğüne tayin ediliyor. Burada hakkında çeşitli dedikodular çıkıyor. Bunlardan ken dişi şöyle bahseder:

«Fransız kilisesine gidiyor, vaftiz oldu, demeleri ise, şu hareketimden çıkarılmıştır: Mektepten yeni mezun olduğum ve kendime göre konuşacak münevver kimse bulamadığım için arada sırada Cizvit kilisesine gider, papazlarla görüşür ve Fransa'dan gelen haftalık mecmuaları okurdum.» (a.g.e. shf. 32)

Adana'da arada sırada eğlenceli toplantılar da tertip edilmiş, muhitin devlet erkânı ile saz âlemleri yapılmıştır. Bu eğlencelere Vali Şakir Paşa da iştirak etmiştir.

«Bir eğlence gecesi, son derece mütehasis olan genç maarif müdürü, Şakir Paşaya yaklaşıyor: Paşa diyor, felek son derece kıskançtır, umman ki bu âlemlerimizi daha fazla devam ettirsin.» (a.g.e. shf. 33)

Adana'dan sonra Konya'ya, oradan da Balıkanlara, Manastır Maarif Müdürlüğüne tayin ediliyor. Bu arada mürsidi Filibeli Ethem Efendi Manastıra geliyor. Bu son görüşmeleri oluyor. Manastırdan sonra Üsküp'e naklediliyor. Kosova vilayetine tayini çıkıyor. Daha sonra Trabzon Maarif Müdürlüğüne, nihayet İstanbul'da Nümüne-i Terakki müdürlüğüne tayin ediliyor. Burada eski arkadaşı Server Hilmi'yi yetiştiriyor. Oradan da Medine'de yapılmakta olan İdadî-i Hamidi müdürlüğüne gönderiliyor.

«Kenan Rifai emeklilik çağına kadar resmi maarif müesseselerinde, tekaüt olduktan sonra da Fener Erkek Rum Lisesinde ve Yuvakımyon Kız Lisesinde ve hususî liselerde onüç sene Türkçe ve Fransızca hocalığı yapmış, gerek muallimler ve gerekse talebeleri tarafından eşsiz hoca, ideal insan olarak tazîz edilmiştir.» (a.g.e. shf. 96)

Nihayet 7 Temmuz 1950 tarihinde ölmüştür. Hayatı kısaca böyle geçen Kenan Rifai'nin bizi en çok ilgilendiren tarafı fikri yapısıdır. Kenan Rifai konuşmalarında ve yazılarında açık İslâmî hükümlere zıt düşen fikirleri yaymıştır. Onun görüşlerini birkaç maddede sıralamak mümkün.

1— Tasavvufu nasıl anlıyor?

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü Talebe Cemiyeti Başkanı Mustafa Kozan.

- 2— Vahdet-i vücud anlayışı.
- 3— Hristiyanlıkla olan ilgisi.
- 4— İnsanların kardeşliği prensibi.
- 5— Zahirî amellere karşı tavrı.

TASAVVUFU NASIL ANLIYOR

İslâmın esaslarına sıkı sıkıya bağlı tasavvufu tenzih ederken Kenan Rifai'nin aşağıya alacağı tasavvuf görüşü tasvib edilemez. TASAVVUFUN DİNLERDEN MÜSTAKİL OLDUĞUNU VE DİNİN TASAVVUFUN İZAHINA MUHTAÇ OLDUĞUNDAN DOLAYI, TASAVVUFLA YAN YANA BULUNDUĞUNU SÖYLEYEN GÖRÜŞ GAYRİ İSLAMİ bir tasavvuf anlayışıdır.

«Ona göre tasavvuf herhangi bir din kaydından müstakil olarak mevcut olup insanla beraber başlayan ve insanla beraber tekâmül eden bir tefekkür silsilesi, bir hayat tecrübesidir. Dalima dinle yan yana görülmesi, dinin onun yardımına, serh ve tefsirine muhtaç olmasından dolayıdır. Bir yazısında bu fikri şöyle anlatıyor: «İnsanlıkla beraber başlayan ve dinlerin cevherini meydana vurma keyfiyeti diyebileceğimiz tasavvuf son istihalelerini İslâm Dini ile beraber yaparken olgun ve en kemallî halini bulmuştur.» (a.g.e. Shf. 180)

VAHDET-İ VÜCUD ANLAYIŞI

Burada gerek Vahdet-i Vücut'un nereden geldiğini gerekse Ken'an Rifai'nin bu husustaki görüşünü -kendi fikrimizden birşey eklemeksizin- kitaptan naklettiğimiz pasajlarla anlatmaya çalışacağız. Ken'an Rifai'nin yakın talebelerinden Safiye Erol'un yazdığı bölümde şöyle bir ifadeye rastlıyoruz:

«En eski Yunan filozofu olarak kabul edilen Thales (her şeyin aslı sudur) tarzında sihirli bir cümle ile VAHDET'İ VÜCUDU ilân ederek hükema defilesinin başında görünüyor. Peşi sıra sökün eden ve dünyanın hiç bir devrinde hiçbir memlekette böyle gümrak ve muhteşem bir manzara göstermeyen filozof kafilisi, denebilir ki, durup dinlenmeden aynı hikmeti tekrarladı. Bize ancak kırpıntıları intikâl eden Fîsagor felsefesi vahdet-i vücud olduğu gibi, Eleat mektebinin ve Neo-Platonik mektebinin ilk ve son düsturu da yine vahdet-i vücuddur. Dokuzuncu asır Avrupa'sında Skotus Ergiena bu felsefeyi hristiyanlık dogmatizmi ile bağdaştırmaya çalıştı. Yordanus Brünüs bu uğurda Garbın Hallacı Mansur'u veya Nesimi'si oldu; onu işkence ile öldürdüler. Hristiyan mistiklerinin cümlesi farkına vararak veya varmayarak vahdet-i vücudu takrir ettiler.» (a.g.e. shf. 214)

Aynı kitabın bir başka sayfasında da Vahdet-i Vücutun Hint Felsefesiyle münasebeti belirtiliyor.

IX. asrın büyük Hind hakimi Şankara'ya Vaşkâli adında bir mürid gelmiş demiş ki «Ey aziz, bana Brahma'yı öğret!» Şankara sükkût etmiş. Öteki beklemiş beklemiş gene demiş: «Ey aziz, bana Brahma'yı öğret!» Şankara susmuş. Üçüncü defa, dördüncü defa. Vaşkâli yalvarmaya başlamış: «Kurbanın olayım ey aziz, bana Brahma'yı öğret!»

Şankara demiş ki: «Deminden beri hep öğretilip duruyorum, ama sen anlamıyorsun. Buna ilm-i ledün derler, bunun dili yoktur. Akıl, bir yaratıktır. Mahlûk hâliki nasıl ihâta edebilir? Brahma ol da Brahma'yı bil. Brahma ol da Brahma'yı yaşa!» (a.g.e. Shf. 227)

Menşei bu şekilde anlatılan Vahdet-i Vücut, kitapta nasıl aktarılıyor? Şimdi onu pasajlar naklederek görelim:

«ALLAH AKLİ KÜLDÜR. ALLAH'I ANCAK KENDİMİZDE MEVCUT OLAN ALLAHLA BİLEBİLİRİZ. HAZRETİ EBUBEKİR'İN «RABBİMİ RABBİM GÖRDÜM. DEDİM Kİ KİMSİN DEDİ Kİ SENİM» (Kaynağı meçhul) DEMESİ VE MUHİDDİN'İ ARABİNİN: ABD RABDİR RAB ABDİR, O HALDE BU TEK-

Emiyetin İç Yüzü

İLİK

LİF (dini emirler kastediyor) kâmedir diye sorması bu yüzdendir.» (a.g.e. shf. 185)

«Sen onunla olunca O'nun da seninle olduğunu görürsün. Sen O'nunla olunca tabii senden zuhur eden her hal ve hareket de O'nun olmuş olur. Onunla oturur, O'nunla kalkar, O'nunla görür, O'nunla yaşar, O olmuş olduğunu da görür ve anlırsın. (a.g.e. shf. 335)

Bu cümlelerle Kayseri İslâm Enstitüsü Edebiyat Öğretmeni Nazik Erik'in «İnsan Allahın bir parçasıdır» cümlesi mukayese edilsin.

«İnsan Allah'a en çok secde ettiği zaman yakındır, tabii secde demek yatıp kalkmak demek değildir, bunu tavuklar da yapar.» diyor. Ona göre asıl ibadet Allah'ı görür gibi yapılan ibadettir. Asıl secde, **TAPANLA TAPILANIN BİRLENDİĞİ ZAMANKİ SECDEDİR.** (a.g.e. Shf. 142)

Haktan başka bir şey olmadığı için, mahlûktan da zuhur eden Haktır; Allah'ın vahiy vasıtaları nihayetsizdir. (a.g.e. Shf. 38)

İslâmın akidesine yönelen bu sapık fikirler ancak bazı gafilleri inandırabilmektedir. İmanına gerçekten bağlı mü'minler ise Ehl-i Sünnet imamlarının tesbit ettiği temiz akideye bağlanmakta ve onun mücadelesini vermektedir. Batılın sonu yok olmaktır.

HRİSTİYANLIKLA OLAN İLGİSİ

Adana Maarif Müdürlüğü esnasında çıkan dedikodular daha sonra iyice artmıştır. Onun uzun zaman Rum okullarında öğretmenlik yapmış olması Hristiyanlarla olan münasebetini sıkı-fıkı hale getirmiştir. Hristiyanlar ona bir «Peder» gözüyle bakmışlardır. Kendi fikirlerindeki müsamaha hristiyanları bu duyguya sevk etmiştir. Şimdi kitaptan pasajlar nakletmeye devam edelim.

Kitap içinde Sofi Huri tarafından yazılan bölümdeki fikirler çok enteresandır. Meselâ Sofi Huri kendisinin nasıl yetiştiğinden bahsederken şöyle der:

«Mütedeyyin Arab Hristiyan bir allenin, fâzıl ve müttaki bir reis-i rûhaninin kızı olarak dünyaya gelmiş olmam, şarkın mistik ruhiyle garb kültürünün yoğunluğu benliğimin zübdesindeki mânâ ve ruhanîyet aşkına belki bir esas teşkil eder. Bilâhare meslek hayatımda da çeyrek asrı geçen yıllar boyunca vaktimi tasavvuf ve felsefe eserlerinin mütalâa ve tercümesiyle geçirmiş olmam, böylece de mistiklerin hayatlarına gücüm yettiği kadar dalmış olmaklığım, içimdeki bu aşkın derinleşmesine hizmet etmiştir. Bir Sokrat'ın, bir St. Augustine'in, bir Baron Von Hügel'in, dizi dibinde oturup, onların benliğinden feyzûb olmayı ne kadar isterdim.

Ne hikmet ki beni Allah çok genç yaşında, yeryüzünde ömür sürmüş olan müstesna şahsiyetlerden birinin, bir azizin, dizinin dibine attı. Benim için baba, mürebbi, mürsid, dost olan bu zat Doktor Frederic Maç Callum'dur. Müstesna hayatıyla, nuranî şahsiyetiyle, irfaniyle, nihayetsiz imaniyle, tevazu ve şefkatiyle ruhumu işleyen, mânâ hayatına kendi babamdan sonrakı ilk istikamet veren odur. Evet, on beş seneyi mütecaviz bir müddet, benliğimin mimarı olan bu mübarek zattan feyz aldım. Nur içinde yat-sın. (a.g.e. shf. 268)

Hristiyanlığı böyle tahsil eden Sofi Huri Kenan Rifaiden bahsederken:

Kendinden işittiğim, mensuplarından dinlediğim ve «Sohbet»lerinde okuduğum hiçbir şeyde İseviyetle ve Kitab-ı Mukaddes öğretişinden bildiklerimizle tenakuz teşkil eden bir şeye rast gelmedim.

Çocukluğumda babamın birçok ahabları meyanında Mevlânâ mensubu dostları da vardı. Hafta geçmezdi ki Papaz olan babamla «Mevlevî Şeyhi» karşılıklı ziyaretlerde bulunmasınlar.

Babamın bu dostlarıyla ülfetinin sırrını, onların sohbetinde ne bulduğunu. Mevlevî kavuklariyle papaz başlığının koklaşır gibi birbirine sokulup o ehl-i halin uzun sohbetlere neden daldığını ve babamın bu adamlarla niçin bu kadar anlaşıp seviştiğini yıllarca sonra İslâm tasavvufunu ve bu tasavvuf ahlâkının İseviyet düsturlariyle esasta elele gittiğini anlamağa başladığım zaman idrak edecektim. (a.g.e. Shf. 273)

Kenan Rifai'nin Osmanlı İmparatorluğunun ipini çeken Hristiyan azınlıklarla ve Bulgar ihtilâlcilerinin silah deposu olan azınlık okullarıyla kolaylıkla anlaşmasının manasını düşünmek lâzımdır. Sofi Huri onun azınlık okullarıyla olan münasebetini anlatırken:

«Kenan Rifai bu düsturu yalnız sözde bırakmamış, insanlarla olan muamelesinde bunu fiilen göstermiştir. Muallimlik hayatının on üç senesini Fener Rum kilisesinde geçirdiğini biliyoruz. Kendisiyle bizzat görüştüğüm lise müdürü Zaharyadis, bana ez-cümle şunları söyledi. «O, mektebimizin çok muhterem ve değerli bir muallimi idi. Kendisini herkes çok severdi O, kendisini mekteple birleştirmişti. Mektep demek o demektir. Dalma mektebin menfaatini düşünmüş, bunun için çalışmıştı. Çekildiği halde de bizimle alâkadardı. Biz hiç bir zaman bırakmadı.» (a.g.e. shf. 275)

Ve Sofi Huri Hristiyanlığın kendisine verdiği şuurla Kenan Rifaiye son hislerini şöyle belirtiyor.

Ey muazzez ve mükerrem ulu, ey faziletin, hakkın, tevazuun ve aşkın timsali! Eğer vasfında kusur ettimse, bağışlarsın bilirim, af senin şanıdandır. Ben seni tavsif değil, ancak tekrim ve tebci edebilirim. İşte senin mihrabına takdimemi arzettim işte tuhfelerimi bir menekşe demeti halinde huzuruna koydum. (a.g.e. Shf. 283)

Bir başka Hristiyanın sözleri ise daha manidardır. Ey onu tanımış olanlar! Ey onun büyük varlığı huzurunda bulunabilmek şerefine ve saadetine ermiş bulunanlar! Onu asla unutmayın. Onu düşünün, büyük bir mürsid olarak vasıflandırılan bu insanın hatırasını taziz edin, çünkü o, efali ile hakikaten «büyük» ve şefkat ve nasihatleri ile de «mürsid» ve «PEDER» dir. Teophile Sargologo, a.g.e. Shf. 288.

İNSANLARIN KARDEŞLİĞİ PRENSİBİ

Aşağıya alacağımız sözler kâfir, mümin, her din ve mezhepten olanları birleştirme düşüncesini yansıtır.

«İşte cins, mezhep, ırk, millet seçmeyen alemşümül aşkı ve imanı ve her kâinat zerresi ile mutabakat ve iştiraki böylece onu, kayıtsız şartsız sevilen büyük insan yaptı. (a.g.e. Shf. 204)

Bu görüşlerini daha da açmak bakımından şu pasajları da nakletmekte fayda görüyoruz:

«Bunun için de Orfi'nin dediği gibi: «İyi ile de kötü ile de öyle hoş ol ki, öldüğün zaman müslümanlar seni zemzem ile yıkamak, hindular da ateşte yakmak istesin» sırrına ererek arkasından herkesi o bizdendi diye feryada salmıştır.» (a.g.e. Shf. 205)

«Hakiki büyüklüğün sırrına ermiş uluların müeyyidesini şahsında yatan bu büyük insan, cins ve mezhep zincirlerini kırıp insanı insan olarak, hilkat sırrına mazhar ve Cenab-ı Hakkın kâinat manzumesinin birer cüz'ü olarak görmüş ve ona göre muamele edilmesini öğretmiştir.

O her zaman, Allah'ın, «Rabbü'l-Müslimin» değil «Rebbü'l-âlemin» olduğunu söylemiş, ehl-i kitaba riayet edilmesini öğretmiş, Hazret-i İsa'ya inanmazsanız, Müslüman olamazsınız telkinin de bulunmuştur.» (a.g.e. shf. 275)

Halbuki esasen hristiyanlara telkin etmesi gereken şeyi niçin müslümanlara telkin ediyor? Bir müslüman Hz. İsa'ya inanmaya mecburdur. Ama asıl lüzumlu olan hristiyanın Hz. Muhammed (S.A.V.) in peygamberliğine inanmasıdır.

Ama onu her nedense tavsiye etmiyor.

«Radyo başında işittiğim sözlere karşı, acaba dostun kim olacağını düşündüm ve kendi kendime dedim ki: Dost ancak, Buda'lar, Sokrat'lar, Eflatun'lar, Mark Orel'ler, Kadiri'ler, Rıfailer Mevlânâlar, Bayramiler gibi sultanlar ve bunlara tabi olanlardan başkası değildir.» (a.g.e. shf. 312)

Bazı yerlerde Peygamberimizden naklettiği hadislerle kendi sözünü tekzip etmektedir. Zira Hz. Peygamberin hadisleri ancak müminlerin kardeş olduğu ortaya koymaktadır.

«Gene kulağımızı Hz. Muhammedin sesine verelim: Mü'minler birbirlerinin kardeşidir.» «Mü'minlerin yekdiğerine merhamet edip işelerine gitmeleri birbirlerinin elemeleri ile müteallim olmaları lâzımdır...» (a.g.e. Shf. 150)

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsünde rifailiğin temsilcisi olan ve talebeyi, rifailiğe karşı çıktığı için sınıfta koyan Nazik Erik

ZAHİRİ AMELLERE KARŞI TAVRİ

Ken'an Rifai her nedense, her fırsatta ferdin amellerini küçümseme yolunu tutmuştur. Asıl ibadetin «gönül ibadeti» olduğunu söylemiş tir.

Buna da bazı misaller verecek olursak:

«Kenan Rifai dinde, sadece amele taalluk eden ve her dine göre değişen formel (şekli) müesseseleri değil, prensipleri anlıyordu ve bunu «Fizik ve psikik alemde görülen harikulade intizam ve gayeli, plânlı bir kainat görüşü olarak ve insan idrakine namütenahî cüz'ler halinde dökülen küllî varlığın, mana dolu bir vahdet halinde idrak edilmesi diye vasıflandırıyor. «Bu radan hareket ederek, muayyen bir dinin üstünlüğü veya muayyen bir dinin dünyayı kurtarabileceği gibi, insanları din hegemonyasına götüren yanlış fikirlerden, ayrıca her türlü fanatik duygudan ve bilhassa patolojik taassup krizlerinden temizlemiş saf ve samimî bir iman anlayışı insanların manevî hayatına maletmek istiyordu.» (a.g.e. Shf. 133)

«Aşk her şeyin, zikrin ve ibadetin de fevkin dedir. İbadet te aşksız olursa bir işe yaramaz, ce mali görerek aşkla yapılan ibadetle ALLAHIN EMRİ DİYE yapılan ibadet arasında ne azim (büyük) fark vardır. (a.g.e. Shf. 190)

«Bir kimsenin beş vakit namaz kıldığından bahsoluyordu:

(Devanı 14. Sahifede)

Yahudiliğin ihaneti ve Amerika'da Amerikan aleyhtarı gösteriler

Mecmuamızın geçen sayılarında Başkan Nikson'u acı bir akıbetin beklediğini haber vermiş, Amerika'da iç karışıklıkların ve huzursuzlukların devam edeceğini belirtmiştik. Haftalardır devam eden talebe nümayişleri, boykot ve grevler Nikson'u perişan etmiştir. Amerika'da gerçekten Amerikan milletinin menfaatine uygun olarak verilen karardan dolayı Amerikan milliyetçileri sert bir dille yerilmekte ve bunaklıkla suçlanmaktadır. Sağnak halinde devam eden Yahudi hücumlarından dolayı Nikson kararını tatbik edememiş, hattâ vaz geçmiştir. Müttefik kuvvetler Kamboçta bombalanması arzu edilen düşman üslerine ulaşmadan geri çekilmeye mecbur edilmiştir. Son hız ilerleyen müttefik kuvvetleri Kamboç sınırından 35 km. içeride durdurulmuşlardır. Böylece Amerikan ordusunun hic bir Vietkong üssünü ortadan kaldırmayacağı hususunda bundan önceki verdiğimiz hüküm doğrulanmış, üsler imha edilmemiştir. Bu, Amerikan Yahudiliğinin, prensiplerini çiğneyen Nikson'a karşı mutlak bir zaferdir denilebilir. Çünkü Nikson daha fazla dayanamayacak ordularını önce Kamboç'tan sonra da Vietnam'dan çekecektir. Amerikan ordularının buralardan çekilmesinden hemen sonra komünist ordular istilâ edecekler, Vietnam ve Kamboç kayıtsız şartsız komünistleşmiş olacaktır.

AMERİKA POLİTİKASINA KİM YÖN VERİYOR?

Kamboç savaşı göstermiştir ki, Amerika'ya Amerika milleti değil, mali oligarşi hakimdir. Mali oligarşinin ideolojik hüviyeti ise Yahudilik'tir. Amerikan milletine karşı yapılan her türlü hareketi plânlayan ve finanse eden mali oligarşidir. Dolayısıyla Beynelmillel Yahudiliktir. Bu ülke namına alınan en hayati kararlarda Amerikan milletinin değil, bu ideolojik gücün sözü geçmektedir. Mali oligarşinin tasvip etmediği bütün hareketler neticesiz kalmaktadır. Bunun içindir ki, Kamboç'a yapılan askerî hareketten dolayı yer yerinden oynamıştır. Dün takdir ettikleri, basa gemesine rıza gösterdikleri Nikson'u lanetlemişlerdir.

Nikson 10 Mayıs 1970 tarihinde yaptığı basın toplantısında harbe girmesinin sebebini şöyle açıklamıştır. «Kamboç'daki hareketin gayesi Vietnam savaşını kısaltmak, Kamboç'un komünistleşmesini mani olmaktadır. Dolayısıyla harplerde daha fazla Amerika'nın ölmesine mani olmaktadır.» Görülüyor ki, Nikson bu kararı, harpleri bir an önce neticelendirmek için almıştır. Halbuki Amerika'ya ve Rusya'ya hakim Beynelmillel Yahudilik bütün Amerikalıların ve Rusların ölmesi pahasına harpleri devam ettirmek ister. Çünkü ona muharref Tevrat su emri verir «Ve milletlerin ülkelerinin kuvvetlerini harab edeceğim, herkes kardesinin kılıcı ile düşecek.» Görülüyor ki Yahudiliğin bütün gavesi hangi millet olursa olsun iç harplerle ve diğer harplerle insanlığı imha etmektir. Yahudi üşağı Lenin'in ihtilalde öldürülen milyonlarca insanın karşısına geçerek «Rusya'nın canı cehennem» bana dünya ihtilali lazım» demesi bunun en açık m'salidir. Bu ülkelerde harbi bitirmek, dünya Yahudiliğine kâr ve iktidar temin eden kavnakları kurutmak demektir. Harbin durması dünya silah fabrikalarının sahibi Bernard Baruh'un fabrikalarını kapatması demektir. Dünya piyasasını elinde tutan Morgan'ın soygun yapma imkânlarını elinden almak demektir.

Nikson Kamboç'a müdahale etmekle Komünizme öldürücü darbe vurmak, onu hareketsiz hale getirmek istemistir. Halbuki Rusya bile Amerikan Yahudiliğinin yardımıyla komünistleşmiştir. Jakob Schiff isimli bir Amerikan Yahudi sinin Trocki'vi 200 tane gerillacıyla birlikte Lenin'e vardına gönderdiği, tarihlerin kaydettiği gerçeklerdendir. Yahudilik bu gün arzu ettiği dünya diktatörlüğüne komünist rejim vasıtasıyla varmak istemektedir. Komünizmi Kapitalizm vasıtasıyla beslemekte, geliştirmektedir. Lenin'in çizdiği dolambaçlı harp stratejisi adım adım tatbik edilmekte; Vietnam, Kamboç, Laos gibi

ülkeler bu strateji gereğince zorlanmaktadır.

Hiç unutulmamalıdır ki, Beynelmillel Yahudiliğin zulüm vasıtası komünizmi ve kapitalizmi durduracak şey Amerikalının sol ideolojisi değildir. Onu durduracak ideoloji Yahudiye asırlardır zehrini kusturmadan yaşamaya mahkum eden hak ideoloji, şerefli milletimizin ideolojisi olacaktır. Yahudiliğin karşısına bundan başka bir silahla çıkma, mağlûbiyet getirir. **VIETNAM HARBİNİN DEVAMINI İSTEYEN YAHUDİLİK KAMBOÇ HARBİNİ NEDEN İSTEMEZ?**

Tarih göstermiştir ki beynelmillel Yahudiliğin istediği harpler süresiz olarak devam eden ekonomik harplerdir. Yahudilik çabucak başlayıp biten harpler vasıtasıyla pis midesini şişiremediği için, bu türlü harpleri başlatmak istemez. Başlamış olsa bile Kamboç'ta olduğu gibi bütün imkânlarını kullanır ve durdurmak ister. Bilindiği gibi Vietnam harbi senelerdir devam eder bir harptir. Çünkü belirttiğimiz gibi bu harpten hem Rus Yahudiliğinin, hem de Amerikan Yahudiliğinin sayısız kazançları vardır. Demek oluyor ki, Vietnam harbi süresiz bir harp olduğu için yahudilik tarafından desteklenmiştir. Amerika siyasi hayatına hakim beynelmillel yahudilik hiç bir zaman Amerikan ordularını harbi neticelendirecek şekilde, sevk ve idare ettirmemistir. Amerika'nın bütün kuvvetleri bu harbe teksif ettirilmemiş, harp bir nevi danişık lı döğüş haline getirilmek istenmiştir. Amerika ordusundaki generalier netice alacak bir hareket yapacak olurlarsa buna derhal mani olunmuş, Vietkong yenik düşme durumuna geldiyse, Amerikalı derhal anlaşma masasına oturmaya zorlanmış, Vietkong'un toparlanmasına fırsat verilmiştir.

Tam bu sırada, Nikson'un ani bir kararla, Vietkong'un istilâ etmeye başladığı Kamboç'a hücum emriyle, yeni bir devreye girilmiştir. Akla şöyle bir sual gelmesi mümkündür.

Madem ki harpler Yahudiliğe kâr ve iktidar temin etmektedir. Vietnam harbinin devamı sayılan Kamboç harbi de Yahudiliğin işine yarayacaktır. O halde Yahudilik bu harbe neden karşı çıkmış ve Nikson'u suçlu ilân etmek için elinden gelen bütün çarelere baş vurmuştur?

İkinci olarak Kamboç harbi Vietnam harbini genişletmek manasına gelmez mi?

Sunu hemen belirtelim ki Kamboç harbi Vietnam harbinin bitmesi için mutlak zaruri bir hareketin yapılmasıdır. Amerikan subayları çekilirken Vietnam ve Kamboç'tan emin olmak istemektedir. Son zamanlarda Kamboç komünist üslerin genel merkezi idi. O halde komünistlerin tecavüzlerinin durdurulması Kamboç'daki

harbinin yokedilmesine bağlıdır. Kuzey Vietnam'ın, yönettiği komünist gerillaların tecavüzlerinin önlenmesi Kamboç'daki üslerin düşmesi ile mümkün olacaktır.

Bunun için harbi genişletmek manasına gelmez.

AMERİKA'DA SİYASİ İKTİDAR YAHUDIYE, ORDU İSE AMERİKA'YA HİZMET ETMEKTEDİR

Amerika'da meydana gelen siyasi iktidar subay çatışması yeni meydana gelmiş bir durum değildir. Bu güne kadar siyasi hayata çöreklenenler ve siyonizmin maşası masonluk hep Yahudiye hizmet etmiştir. Bunun yanında mason oyunlarını gören kumandanların reaksiyonu da durmamıştır. II. Dünya Savaşından bu yana devam eden harplerde Amerikan ordularına kumandanlık eden fertlerin büyük ekseriyeti Amerikan milliyetçisi olduklarını isbat etmişlerdir. Mason Eisenhower'ı maşa olarak kullanan yahudilik, milliyetçi genel kurmay başkanı Patton'un, yapılan ihanetleri açıklamasına mani olamamıştır. Kore harbinde Amerika ve İngiliz masonluğunun mağlup ettiği Mac. Arthur'un Kore'deki durumu da aynı olmuştur. Yahudiliğin hoşuna gitmeyen çıkışlar yapan güç işte bu güçtür. Bu güç gitikçe kuvvet kazanmaktadır. Dolayısıyla Amerikan halkı ihanetleri öğrenmeye başlamıştır.

HAHAMIN DÜNYADAKİ DEVRİMCİ TALİMLERİNE TALİMATI

Nikson'un beynelmillel Yahudiliğin arzusu hilâfına verdiği karara Amerika'da ve dünyada yapılacak tenkileri idare eden Haham BELPOUR BRICKNER olmuştur. Hahamın bütün dünya komünistlerine dolayısıyla devrimci adıyla faaliyet gösteren bütün güçlere verdiği talimat şöyledir:

«Tarafsız Kamboç hükümetine ve diğer ülkelere, fasist Amerika idarecilerinin giriştiği hunharca tutum protesto edilmelidir.» TIME MAYIS 1970.

Dünyadaki Amerika'yı protesto hareketi, bu talimattan sonra başladı. Milyonlarca Amerikalı kadın kılıklı genç, Amerikan Yahudi kapitalistlerinden aldıkları mali yardımlarla kıyameti kopardılar. Okullar tahrip edildi, yakıldı, yıkıldı. Harp istemiyoruz çıktıkları Amerika'yı kapladı.

Aklı başında devlet adamlarının haricinde herkes Nikson'a karşı çıktılar. Bu kararı Yahudi bakanların ve danışmanların buğüne kadar dünyada beslediği, imkân temin ettiği aianlarına vazife düştü. Pompidou gibi bir Yahudi ajandanın, Surive'deki komünist üşağı idareciler kadar hepsi bu telin hareketine katıldılar.

Türkiye'de de protesto faaliyetlerini ipler. (Devamı 14. Sahifede)

Milletten Gizlenen İhanet

31 MART

110

HAREKET ORDUSUNDA KİMLER VARDI

«İkdam Gazetesi; (Hareket Ordusunda Bulgar, Rum, gönüllüleri olduğu gibi Selânik Yahudi gençlerinden yediyüze yakın Musevî gönüllü de vardı) demiş, Osmanî şer - Lütfî Gazetesi de: «İkinci ve üçüncü orduda takriben dörtbin Bulgar bulunmaktadır. Sandonski ile Paniça Bulgar gönüllülerine kumanda ediyorlar, Arnavutluk cihetlerinden dahi bir çok gönül lülerin ordugâha gelecekleri beklenmektedir.» diye yazmıştı.»

(Bolu tarihi. Z. Konrapa Shf. 522)

(*) İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye. E. Ulubelen. Vesika No. 32

Manzara bu yönüyle bize Sırsındığı'nı, Niğbolu'yu, Kosova'yı, Varna'yı hatırlatır. Ancak bir farkla ki; diğerlerinde hep yenilip perişan oldukları halde 1909 da zafer haçlıların olmuştur.

«Hareket Ordusunun Selânik'ten hareket ettiğini en evvel Osmanlı Bankası haber verdi.» (Abdülhamid Anlatıyor Shf. 40. Serdengeçti. (Neşr.)

Beynelmîlî Yahudi sermayesi ile kurulmuş olan Osmanlı Bankası beynelmîlî yahudiliğin hizmetindeki bir ordunun hareketini elbetteki her kaynaktan daha evvel haber verecekti.

FATİH CAMİİ SİLÂHLARA HEDEF OLUYOR

1909 Nisanında İstanbul'a giren Hareket Ordusu en amansız bir şekilde katliama girişti. Suçlu suçsuz demeden insanları kurşuna dizdiler. Öldürdükleri binlerce millet evlâdının cesetlerini arabalarla taşıtıp, açtıkları çukurlara gömdüler. İstanbul'a birkaç koldan giren bu ordunun zulmü o kadar acı idi ki anlatmakla bitmez.

«Sulhen işgal ettikleri yerlerde bütün gece top tüfek atmak, bazı mevkiilerde kendilerine kucaklarını açıp bekleyen mehmetçikleri süngülemek gibi düşmanlık eserlerine neden lüzum gördüler?»

(Mizancı Murat. Tatlı Emeller - Acı Hakikatler Shf. 160)

Hareket Ordusunun 11. Suvari alayı Fatih civarını işgal etti. İşgalciler etrafı yakıp yıktıktan ve yağma ettikten sonra silâhlarını Fatih Camii'ne çevirdiler. Fatih Camii'nin duvarlarındaki kurşun izleri hâlâ bellidir. Dünyada, Yahudiden, Hristiyan'dan ve onların masalarından başka camilere düşman olan kim vardır? Milletimize düşman olanlardan gayri milletin mabedine kim düşman olur? Fatih Camii'nin kurşunlanması bize 31 Mart'ın ve onun gerçek tertipçileri beynelmîlî güçlerin çirkin yüzlerini açıklar. Gerçekte o kurşunlar, milletini seven her millet evlâdının kalbine saplanmış demektir. Yaralarımız hâlâ sızlamaktadır. Beynelmîlî siyonizm ve onun kör aletleri ve ihanetleri bilinmedikçe bu sızlar dinmeyecektir.

Hareket Ordusu Yıldız Sarayını da işgal etti. Yıldız işgal edilince ilk iş İttihatçıların ihanetlerini ve 31 Mart'ın iç yüzünü anlatıp açıklayan ne kadar jurnal, vesika ve kitap varsa hepsi yakıldı. İşgalci-

ler İstanbul'un diğer semtlerinde de günlerce kitap - vesika yaptılar.

Yıldız'ın gözleri kamaştıran zenginliği, millet serveti ve padişahların şahsî eşyaları balkan çetecileri tarafından yağma edildi.

Nihayet muharref tevratta Yahudilere vad edilen netice tecelli etti. Abdülhamid Han hal edildi.

«Sana karşı çıkan her dil suçlu çıkacak, sana karşı çıkan hiç bir silâh işe yaramayacak.» (Muharref Tevrat.)

Abdülhamid hal edildikten sonra İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin kukla ve satılık liderleri Enver; Talât ve Cemal Paşalar, iyice azıttılar. Talât Paşa bir Yahudi gazetecisine şöyle vadediyordu:

«Talât Paşa, kendi dostu olan bir Yahudi gazeteciye uzun bir mülakat vererek, Yahudilerin serbest olarak Filistine hicret edeceklerini, ileri de orada muhtar bir şekilde kendi kendilerini idare edebileceklerini ve istedikleri gibi kültürlerini her tarafa yayabileceklerine söz vermişti.»

(İsrael Kohen. The Zionism Movement Shf. 114. Londra 1945).

Cingene Talât ancak bu vaadler karşılığında Paşa olabildi. Beynelmîlî Siyonizmin bir milletin içinden nası satılık adamlar ele geçirip onlara yüksek mevkieler bahsettiğini ve sonra da o milleti nasıl yokoluşa sürüklediğini görüyoruz. Nitekim Talât Paşa 31 Mart'tan hemen sonra Ağustos 1909 da Mısır mesrikiazamı Yahudi Sakakini tarafından Türkiye Mesrikiazamlığına tayin edildi. Bu mevki Yahudi köpekliği neticesinde kazanılan çok yağlı bir kemikti.

31 Mart'ın nasıl bir Yahudi tuzağı olduğunu iyice anlatmak için, hadiseyi bizzat yaşamış Mustafa Turan'ın bir hatıratını nakletmekte fayda var: İşgalciler İstanbul'da 60 bine yakın kimseyi öldürdükten sonra, birçok vatan evlatlarına da esir muamelesi yapmışlar. Onları baskı ve işkence ile acı susuz Mekadonya'ya sürgün etmişlerdir. Sürgün edilenler içinde Mustafa Turan da vardır. O şöyle anlatır:

«Kafilenin ekserisi yalınayak, sırtındaki elbiseler lime lime olmuş olan bu perişan insanları gören Selânik Yahudileri, yaşasın hürriyet, yaşasın İttihat ve Terakki Cemiyeti diye bize nisbet alkışı yaptılar.» (Tasakıslada 31 Mart faciası Mustafa Turan Shf. 87).

31 Mart'ın bir Yahudi eseri olduğunu ve İttihatçıların kiminin bilerek kiminin de bilmeyerek beynelmîlî Siyonizm'e hizmet ve millete ihanet ettiklerini hadiseden birkaç sene sonra İttihatçıların ileri gelenlerinden Enver Paşa bizzat itiraf eder. Bu itirafa C. Rifat Atılhan da şahit olmuştur. C. R. Atılhan «31 Mart Faciası» adlı kitabında şöyle demektedir:

«Enver Paşa İstanbul'u terketmeden evvel Mersinli Cemal Paşa'ya:

— Paşam bütün efalimin hesabını vermeye hazırım. Biz Turan yapmak istedik, viran olduk. Bizim asıl mesuliyetimiz Sultan Hamid'i anlamamak ve Siyonizm'e âlet olmamızdır. Acıdır fakat hakikat

bu! Dediyini kulaklarımla işittim.»

31 Mart vesilesi ile milletin değerlerine kovalar dolusu çamur atanlar, her millî uyanışı gericilik damgası ile damgalayanlar ve milletin açık düşmanına cephe almayanlar, gafij değillerse mutlaka haindirler. Tarih ise hainlerin ihanetlerinin cezasını ergeç gördüklerine şahittir. Hele bir 31 Martlar anlaşılsın. Millete hazırlanan suikastler bilinsin.

Asırlar boyu köleleştirilmek istenen, ideolojisinden koparılacak istenen ve tamamen yok edilmek istenen bu millet yok olmadı. Hâlâ ayakta. Dünyadan daha sağlam bir imanla ayakta. Millet düşmanları istese de istemese de millet, etrafını saran karanlık oyunları iyice görecektir ve tarihine lâyık olacaktır.

ADANA VAKASI (14 Nisan 1909)

13 Nisan 1909 İstanbul'da 31 Mart vakasının başlamasından bir gün sonra Adana'da Ermenilerin isyan ettiğini görüyoruz. Ermeni isyanının 31 Mart hadisesini takip etmesi tesadüfle izah edilemez. İsyandaki gaye: Zalim devletlerin askerî müdahalesini sağlayıp Kilikya bölgesinde bir Ermeni devleti kurmaktır.

Ermeniler isyan edip binlerce vatan evlâdını vahşice öldürme gücünü İttihatçıların aldı. Kukla İttihatçıları öylesine alçalmışlardı ki; 1908 Ağustosunda, mesrutîyetin devamı için Ermenilerden yardım istemiş onlarla anlaşmaya varmışlardı. Cemal Paşa'nın hatıralarına göre 1908 Ağustos ayında İttihat ve Terakkiçilerle «Tasnakzutyân» Ermeni ihtilâl komitesinin temsilcileri bir anlaşmaya vardılar. Bu anlaşmanın metni ve muhtevası müzakere edilirken İttihat ve Terakkiyi; Talat, Cemal ve Bahauddin Cemal Bevlir, «Tasnakzutyân» cemiyetini ise Mâlûsyan ve Sahrikyan adındaki Ermeniler temsil ediyorlardı. Ermenilerin teklifi: «Tasnakzutyân cemiyetinin kendi ihtilâl teşkilâtını memlekette idame etmesi ve şu kadar ki şimdiye kadar gizli olan bu cemiyetin bundan sonra aşikâr bir cemiyet-i siyasiyeye halini iktisab etmesi ve azasının âlenen ifayı vazife eylemesi» şeklinde idi. Buna karşılık Tasnakzutyân cemiyeti mesrutîyetin vâsıması ve devam etmesi için İttihat ve Terakkiye yardım edecekti.

Cemal Paşa bu acık ihanet olan anlaşma hakkındaki görüşünü hatıratının 247 nci sahifesinde «Bittabi bu teklifi kabul etmekten başka çaremiz vaktü» diye açıklamaktadır. Bu belge II. Mesrutîyetin millet düşmanı unsurların eseri olduğunun, ayrıca II. Mesrutîyetin devamı için milletimizin en azılı düşmanları ile işbirliği yapıldığının acık bir delilidir.

İttihatçıların bu teminatından ve İttihatçı Anasır parolasından kuvvet alan, 31 Mart olayını da fırsat savan Ermeniler 14 Nisan 1909 da Adana - Tarsus çevresinde ayaklanarak geniş katliama giriştiler. Mal, can ve ırz düşmanı Ermeniler tam dört gün çevreyi altüst ettiler. Beşikteki çocuklara varana kadar öldürdüler. Polis ve asker isvane karşı kovmadı. 1850 şehit veren kahraman milletimiz bu Ermeni ayaklanmasını bizzat bastırdı.

(Devamı gelecek sayıda)

Türkiye de Vatan

5

Suriye'de bir müddet sonra aynı çukura atılacaktır. Yunanistan ise Amerikan mandası altında olacak, Türkiye tampon bırakılacaktır. Bu kadar korkunç kararları almak ve zamanımızda harfiyen tatbik etmek, kimin yetkisi dahilindedir dersiniz?

Sion politikası dünyaya hakimdir, dedik. Pe ki nasıl? Politik siyonizmin önderlerinden Dr. Theodor Herzl hatıratında bu hususu şöyle anlatıyor:

«Satranç tahtamdaki yeni elemanlar Amerika Cumhurreisi Roosevelt, Fransız Başbakanı Clemenceau ve İngiliz Başbakanı Winston Churchill» (Bak. Siyonizm ve Türkiye - Y. Kutluay.)

Demek ki Yahudilik, dünya politikasını çizenken, emrindeki devlet adamlarıyla satranç taşı gibi oynayabiliyor. Bugün de durum değişmemiştir. Amerika Cumhurbaşkanı Nixon'ın baş danışmanları Arthur Burns ve Albert Keisnger Yahudidir. Alexi Kosigin üç sene evvelki bir demecinde «Biz Yahudiler hakkında asla kötü düşüneyiz» derken neyi kastediordu? Fransız Başbakanı G. Pompidu İsrail'e 5 hücumbotunu nasıl hediye edebiliyordu? Üstelik bu hücumbotlar 6. Filonun yedeğinde Akdenizde, Rus donanmasının önünden ellerini kollarını sallaya sallaya geçmişlerdi. Nasıl olabiliyordu bütün bunlar?

Suriye'de bir müddet sonra aynı çukura atılacaktır. Yunanistan ise Amerikan mandasına alınacak, Türkiye tampon bırakılacaktır. Bu kadar korkunç kararları almak ve zamanımızda tatbik etmek kimin yetkisi dahilindedir dersiniz?

Sion politikası dünyaya hakimdir, dedik. Pe ki nasıl? Politik siyonizmin önderi Dr. Theodor Herzl hatıratında bu hususu şöyle belirtiyor:

«Satranç tahtamdaki yeni elemanlar Cecil Rhodes, Amerika Cumhurreisi Roosevelt, İngiltere kralı ve Rus çarı... v.s.» (Siyonizm ve Türkiye - Doç. Y. Kutluay Shf. 233).

Demek ki Yahudilik dünya politikasını çizenken, emrindeki devlet adamlarıyla satranç taşı gibi oynayabiliyor. Bugünde durum değişmemiştir. Amerika Cumhurreisi Nixon'un baş danışmanları Arthur Burns ve A. Keisnger Yahudi dirler. Alexi Kosigin üç sene evvelki bir demecinde «Biz Yahudiler hakkında asla kötü düşüneyiz» derken neyi kastediordu? Fransız başbakanı G. Pompidu İsrail'e 5 hücumbotunu neden hediye ediyordu? Üstelik bu hücumbotlar 6. Filonun yedeğinde Akdenizdeki Rus donanmasının önünde, ellerini kollarını sallayarak geçmişlerdi Nasıl olabiliyordu bütün bunlar?

Millet evlâtları olarak bu sahte dönüşleri geç de olsa maalesef görmek mecburiyetindeyiz..

NASIR DA RUS İSTEKLERİNİN TATBİKİNİ İSTİYOR..

Daha evvelki yazılarımızda Rusyanın sadece Mezopotamyayı içine alan bir Kürdistan Devletini istemediğini vesikalarıyla göstermiştik. Onun isteği bütün Kürdlerin ayaklanması idi. Nasırda 3 lü görüşmelerde aynı isteği ileri sürüyor ve tatbikini istiyordu.

«Başkan Nasır, Kürd hareketinin bağımsız bir Kürdistan kurma amacını güden bir ayrılık hareketi olmamasını şart koşmuştur.» (13 Şubat 1964- 3 lü görüşmeler).

Görülüyor ki gerek Nasır'ın ve gerekse Rusların politikası hep aynı istikâmete akmaktadır. Kürdler bir peyk haline getirilecek. Bu peyk, Kürd hareketinin içine sızmış ajanlar vasıtasıyla sağlam halatlarla Moskova'ya bağlanacak. Sonra sıra Türkiye'de karışıklık çıkarmaya gelecek.

«Kürdlerin ifade ettiklerine göre, Nasır'ın fikrinde Irak ve genel olarak Arap dünyası Kürd sorununu bir sonuca bağlamalı. Onlara özerklik vermeli. Onları yarı bağımsız, Araplardan yana ve Arapları destekleyen müttefikler haline getirmeli ve onları Türkiye ile İran'a karşı tampon olarak kullanmalıdır.» (The New York Times).

KÜRDLERİN ADINA KURULAN PARTİLER

«1945 yılında Kürdlerin 4 ayrı teşkilâtları vardı.

— Heva partisi: Solcuların idi. Organları Azadiydi. Açıkça komünist ve beynelmilelci idiler. Molla Mustafa Barzani'yi Kürd hareketinin gerçek lideri olarak tanıyordu. Fakat Barzani'nin — ihtimal dışı olmasına rağmen — yapabileceği diktatorik veya teokratik bir hareketinden şüpheleniyordu. Parti Barzani'yi bir müddet için kullanıp, bağımsızlık ve muhtariyet kazandıktan sonra atacaktı.

Hürriyet Grubu: Molla Mustafanın başkanlığı altında kurulmuştu. Bu grub Heva Partisinin Molla Mustafayı Kürd hareketinin lideri olarak gördüğünü ve yardım beklediğini belirten bir mektup göndermesinden sonra kurulmuştur.

Komula Derneği: Irak'ın dışında Sovyet işgalindeki İran toprakları üzerinde «Komula» isimli bir Kürd derneği vardır.

Hoybun Partisi: Birinci Dünya Harbinden sonra kurulmuştur. Müttefik kuvvetlerin ve bil-

hassa Ermenilerin sempatisini kazanmak için küçük bir Kürd entellektüeli kurarak Ermenilerle beraber çalışmaya hazır olduklarını belirttiler. (The Kurds-Hasan Arfa - Shf. 104).

Görülüyor ki Heva Partisi komünisttir. Barzaniyi desteklemektedir. Beynelmilelci olduğunu gizlememektedir. Barzani'yi tek lider olarak tanımamasına rağmen, onun - ihtimal harici de olsa - dine mütemayıl ve direktifsiz hareket etmesi karşısında oldukça ihtiyatlıdır. Korkmaktadır. Şu halde evvelâ Barzani kullanılacak. Birleşik Cephe taktiği de bunu emretmektedir. İhtilâl gerçekleştikten sonra, Galiyef, Beneş ve Gazi'nin akıbeti Barzani'yi bekleyecektir.

Hürriyet grubunun kurucusu Barzani olduğuna ve Heva partisi ile daimi bir ittifak içerisinde bulunduğuna göre, bu partinin de karakteri Heva'ninkinden pek farklı değildir.

Sovyetlerde bir Kürd teşkilâtı. Komula. Komula da Barzani'yi hararetle desteklemektedir.

Hoybun, Ermeni isyanlarının hazırlayıcısı bir teşkilâtır. Ermenilerin Doğu'da 600 bin Kürd'ü şehid ettikleri düşünülürse, ortaya korkunç bir netice çıkar. Van, Sasun, ve daha birçok yerlerde müslüman kanı içmekte tereddüt etmeyen Hoybun, şehid ettiği insanların davasına el atmaktadır. Bu partinin programında Kürd - Ermeni kardeşliği için çalışılacağı belirtilmektedir.

Bütün bu partiler Ceneral Barzani'yi desteklemektedirler. Beseri her hâdisenin mutlak bir sebebi olduğuna göre, bu ittifakın da bir sebebi vardır. Halkın kurulan bu dört partiden birisini mutlak tercih mecburiyeti olduğuna göre, Barzani otomatikman desteklenmektedir. Görünüşte halk, 4 partiye rey verecektir. Ama bu 4 partinin de lideri Molla'dır. Molla Mustafayı Yahudiler, Yezidiler, Hristiyanlar, Ermeniler hararetle destekliyorlar. Şu halde Barzani'yi destekleyen bu gayri-müslim azınlığın menfaatleri şu maddelerde toplanabilir:

1 — Müslümanları zayıflatma politikası (birbirleriyle döğüşdürerek)

2 — Kürdleri, Orta-Doğu'daki müslümanlar arasında tampon olarak kullanma ve Türkiye'yi tehdit,

3 — Kürdlerin meskun bulundukları yerlerdeki zengin petrol ve maden yataklarının ele geçirilmesi.

4 — Kürdlerin toprak vaatleriyle beynelmilel Yahudiliğin daimi kontrolü altında tutulması.

Irak'ta Kürdler adına kurulan bu 4 partinin de programı dışarıda hazırlanmıştı. The Kurds'te «Kürd Demokrat Partisinin programı Rezaieyh Hashimovchki Sovyet konsülünde hazırlanmıştır» ibaresi vardır Kürd Demokrat partisi 1945 yılında kurulmuştu. Partinin çalışma programının 6. maddesi şöyledir:

«Kürdistan Demokrat Partisi, Azerbeycan halkı ve orada yaşayan azınlıklarla tam bir kardeşlik kurmak için gayret sarfedecektir.»

Azerbeycandaki azınlıklardan kasıt, Ermenilerdir. Şu halde Kürdistan Demokrat partisinin de esas gayesi Kürd-Ermeni kardeşliğiydi. Tarih böylesine sahte bir kardeşliği kabul edemezdi ve etmedi.

«1915-18 arası 600 bin Kürd, Ermeniler tarafından katledilmiş, bunun üzerine bazı Kürdler Musul ve Haleb'e gitmişlerdir. Ve padişahın Ruslara karşı açtığı cihadda cesaretle döğüşmüşlerdir.» (A.g.e. shf. 25).

Ermeni isyanlarının bastırılmasıyla beraber, Osmanlı imparatorluğu Rusya ile harbe başlamıştır. Ermenilerin Doğu'da giriştikleri katliamların korkunçluğu ve iğrençliği Doğu bölgelerimizde yaşayan bir kısım kardeşlerimizin, Musul ve Halebe göç etmelerine sebep olmuştu. O zamanlar Musul ve Halep bizimdi. Rus harbinin başlaması üzerine göç eden kardeşlerimiz, Rus harbine iştirak için tekrar geri dönmüşler ve birçoğu Rus harbinde şehid olmuştur.

Bütün bu iğrenç katliamlar ve ihanetlerden sonra Kürdleri, Ermenilerle dost gösterme çabasında bulunan kimi komünist, kimi Ermeni olan bu 4 partinin de böylelikle ideolojik yönleri be-

Barzani'nin sağındaki adam, Kürt davasının Avrupa'daki temsilcisi Prof. Kamuran Bedirhan'dır. Sorbon Üniversitesi Kürt dili profesörü olan bu zatın karısı, Polonya Yahudilerindendir.

Bölme Faaliyetleri

lirmiş oluyor. Kısaca ana hatlarıyla anlattığımız Rus politikasını da burada bitirerek Kürd meselesinde iç politikaya geçelim.

ŞEYH SAİT İSYANI SIRASINDA

1925'de Şeyh Said isyanının başlayacağı önceden biliniyordu. Bunu zamanın Başbakanı Fethi Okyar bizzat Millet Meclisinde kendisi söylüyordu. Aslında Okyar'ın direktif aldığı şahıs İnönü idi. Nitekim, isyan olacağına dair Çankaya'ya haber geldiğinde Poker masasında bulunan Fethi Bey şifreyi okuduktan sonra mühimsememişti. İnönü o tarihlerde devlet mekanizmasında sorumlu bir mevki işgal etmiyordu. Ancak şifreyi okuduktan sonra rengi sararmış bir halde oyun masasından kalktı. Şöyle mırıldanıyordu: «Tedbir almak lâzım...» (Bak. Akis 27 Kasım 1967 Sh. 29)

İsyanın önüne geçilebilirdi. Böylelikle ma- sum bir çok doğulu millet evlâdını kaybetmez - dik. Fakat gaye bu değildi. İsteniyordu ki, isyan iyice genişlesin ve doğuda bir misilleme harekete girişilsin. Nitekim öyle oldu. Türkçe bilmeyen doğulu millet evlâdlarının meskûn bulundukları yerlere uçaklardan beyanname dağıtıldı. Beyannamelerde bulundukları yerlerin biraz sonra bombardıman edileceği, dolayısıyla buraları terk etmeleri yazılı idi. Fakat halk, okuma-yazma bilmediğinden, beyannamelerin mânâsını anlayamadı. Biraz sonra avcı bombardıman uçakları kan kusarken, birçok günâhsız millet evlâdını mübarek topraklara gömüyordu. Yorgun ve çok kan kaybetmiş bir millet olmamıza rağmen...

Maalesef, geçmişte yapılan bu hatalar, doğuyu hâlâ düşündürmektedir. Acaba yine bir misilleme olur mu? Misilleme olursa nereye gidebiliriz? gibi sorular Doğu'da her zaman sorulmaktadır. Bu sualler insanı derin bir üzüntüye gark eden suallerdir. Bir milletin evlâdlarına nasıl misilleme yapılabilir? Elbetteki yapılamaz... Fakat maalesef zamanında yapılmıştır. Allah'tan tarih-te böylesine felâket getirmiş hataların tekrerründen, aziz milletimizi korumasını dileriz.

1925 isyanı sırasında, Doğu bölgelerinde bildiriler dağıtılıyordu. Görünürlerde bu bildirileri hazırlayanlar yoktu. Nerede basıldıkları da belli değildi.

«İsyan sırasında şu manifesto gizlice Türkiye, Irak ve Suriyedeki Kürdlere dağıtıldı. Ve ayrıca milletler konseyine, Paris ve Beyrut'a gönderildi.

Kürd kardeşler, sizler büyük bir millet olmağa layıksınız. Siz diğer bütün milletler bağışsızlıklarını kazandıkları halde, nasıl olurda asil Kürd milletini Türk boyunduruğu altında köleler gibi yaşamasına izin verebilirsiniz? İran ve Irak arasındaki büyük topraklar bize vaad edilmiştir. Bize asırlardan beri bağlı olan bu toprakları kurtarmak için Türk boyunduruğu altındaki kardeşlerimizi hürriyete kavuşturmak için başlattığımız mücadeleye sizde katılınız.» (Türkischer Post - 29 Temmuz 1930).

Asırlarca Osmanlı imparatorluğunun bünyesinde, ön saflarda ve sırf Allah rızası için döğüşen bir kavmin köleliği nasıl mevzuubahis olabiliyordu? Sonra Irak ve İran topraklarını kim kime, hangi selâhiyetle vaad ediyordu? Bu yalan balonunu Beynelmîl Yahudiliğin emrindeki İngiliz politikasından baskası uçurabilir miydi?

Şurası su götürmez bir gerçektir ki, Osmanlı imparatorluğunun hâkim olduğu yerlerde değil Kürtler, Yahudiler bile köle değildi. Bunu yabancı bir yazar şöyle belirtiyor:

«Ben Anadolu seyahatlerimin sonucunda anladım ki Kürdler politik bakımdan daha çok Osmanlı idarecilerinin dini yönlerine önem veriyorlardı. Ve Kürdler Türkiye'nin dini görünüşünün devamından dolayı memnundular.» (The Kurds - 1966 Hasan Arfa).

TAŞNAK HOYBUN ERMENİ CEMİYETLERİNİN FAALİYETLERİ

Kürdistan'daki partileri incelerken Hoybun partisinden bahsetmiştik. Hoybun, Doğu'da 600 bin vatandaşımızı şehid ettiren ve isyanlar çıkaran bir teşkilattır. Ermeni isyanları sırasında müslüman kanının içilebileceğini âzâlarına tamim ettiren bu hain cemiyet, Kürdistan'da bir parti

Kürdistan'da ve memleketimizin Doğu bölgelerinde yaşayan Yezidiler görülüyor. Şeytana tapan bu insanlar Barzani'yi desteklemektedirler. Barzani'yi destekleyen hristiyanların ise başını Keldani papazı Paul Bidari çekmektedir.

kuruyor. İçinde Türkün'de, Kürdünde, Çerkez'in de bulunduğu bir milyon kişiyi katlettiren Hoybun, Kürdistan'da nasıl parti kurabiliyor? İngiliz politikası bu iğrenç katliamları millettten gizler - ken, Bedirhanlılar'dan faydalanıyordu. 11 Ekim 1930 da Almanya'da neşredilen Glarus Zeitung, Taşnak - Hoybun müşterek faaliyetleri hakkında şunları yazıyordu:

«1 — Kürdler İngiliz memurları tarafından teşvik edilmiş, silâh, malzeme ve para yardımı yapılmıştır.

2 — Harekâtın gayesi:

a — Türkiye ile Rusya arasına tampon bir devlet sokmak,

2 — Türkiye'yi iktisaden zayıflatmak,

c — Türkiye'yi mukavemetsiz bırakıp, İngilizlere ile anlaşmaya sevk etmek,

5 — Doğu petrollerinden faydalanmak için Kürdlerin elde edilmesi,

6 — Kürdlere her çeşit silâh ve makineli tüfekler verip, kendi menfaatleri için Kürt kanı döktürdüler.»

Görülüyor ki Ermenilerin de isteği Rus ve İngiliz isteklerinin aynısıydı. Yani Ermeniler Ruslar, Amerikalılar ve İngilizler tarafından tahrik ediliyorlardı. Makinist beynelmîl Yahudilikti... Beynelmîl kuvvetler tarafından hazırlanan, hayvanların bile tiksindiği bu cinayet plânlarına Ermenilerin de imza koyması tabiiydi.

Doğu'da birçok şehri harabeye çeviren, bulduğu her ocağı yıkan Ermeni katliamları, hâlâ

Doğu'da anlatılır, durur. Bütün bu gerçeklere rağmen Kürd hareketinin başına Ermenileri geçirmek, sinsi İngiliz politikasının başarıları arasındadır.

Kürdistan'da kurulan Hoybun partisinin menşei hakkında, «Ermeniler» isimli kitapta şunlar yazılıdır:

«Ancak, Kürdlerin tek başlarına birşey yapamazlar. Onların düşüncesine göre Taşnak ile derleri ile bunları birleştirip, işbirliği yapmalarını sağladılar.

Faaliyeti kamufle etmek ve Kürt gururunu okşamak için teşkilâta Kürdçe bir isim aradılar. Kürdçede istiklâl kelimesi mevcut olmadığından benlik mânâsına gelen «Hoybun» kelimesini aldılar. Bu kelimenin «Ermeni Yurdu» mânâsına da gelmek üzere Taşnakların eskiden beri kullandığı HAYPUN kelimesi ile benzerliği vardı. Her iki tarafın da bunu benimsemesi için Hoybun şeklinde değiştirerek, yeni cemiyete isim olarak verdiler. Bu suretle temeli Taşnak, organları Kürd, mimarı da İngiliz Gizli Servisi olan bir cemiyet kuruldu.

Bu cemiyet ilk toplantısını Irak'ta yaptı. LEON, EMİRİZYAN, SULTANYAN, ARİS gibi Ermenilerle, Şeyh Saidin kardeşi Ali Rıza, Dr. Sükrü, Hürsit, İhsan Nuri, Mehmet Emin Broski, Fehmi Abdülkerim Şalul gibi içlerinde Kürdlükle ilgili bulunmayan bazı liderler toplandılar.

(Devamı gelecek sayıda)

GAYE TÜRKİYE'Yİ YENİ DEN YAŞATACAK BÜTÜN KUVVETLERİNİ PARÇALIYARAK YIKMAK, ANADOLU'NUN AZINLIK HİSTİYANLARI BU TEŞEBBÜSTE TEMEL VAZİFEYİ GÖRMEKTEDİR... BİLAKİS MÜESSİF VAKIA İSTER İNGİLTERE'DEN OLSUN, İSTER AMERİKA'DAN OLSUN DOĞU'DA DURUM VAHİMLESİNCEYE KADAR KULLANILACAK VE TAHRİF EDİLECEK.

**B.George Gaulis
La Politigue Anglaise en Orient**

Bozuk bir cemiyetin iç yüzü

(Baştarafı 9. Sahifede)

— Fakat bu da cisme müteallik bir ibadet.
(a.g.e. Shf, 390)

Bu arada daha başka mevzulardaki fikirlerini de aşağıda aynen nakletmeyi uygun buluyoruz.

Hangi şart altında olursa olsun ona benden tir, dünyada kalır, asıl ibadet gönül ibadetidir.» bir istediğiniz var mı? diye sorduğunuz suale her zaman en mütevazî hatta mahcup edası ile verdiği cevap aynıdır: «Muhabbetini isterim.»

Bütün insanlardan bunu istiyordu. Cinsiyet, ırk, Din, seviye, lisan farkı gözetmeden bütün insanları sevmek... (a.g.e. Shf, 149)

«Bir akşam Sokrat'ın şu sözlerini okuduk: «İnsan olmak, zühd ile kurban kesmek ve taatte bulunmak ile değil, fazilet sahibi olmak ve ahlak ile Allah'ı bulmak demektir.

— İşte nas bu gibi kimseler hakkında: Bak gavura ne söylüyor der. Halbuki hakikat her asırda mevcuttur. Bu da gösteriyor ki Sokrat'lar Fı-sagorlar, zamanlarının büyükleri idi. Gerçi bunlar cismen Hazret-i Muhammed'den evvel gelmiş tir fakat o nuru, o hakikati Resulullahın batnından hakikatinden ıktibas etmişlerdir. (a.g.e. Shf. 313)

Millî Mücadele Bursa'da

(Baştarafı 6. Sahifede)

ce, sinsice darbeler vurdular. İngiliz uşağı mason Mustafa Raşid Paşalar milleti ideolojisinden saptırmaya çalıştılar. Bizdeki batı taklidciliğini, dış politikada batı ayduluğunu ihdas edenler, bugün tarihi Beyazıt kulesine kızıl paçavra asılmasının millet vicdanındaki mesulleri bu büyük lakablı hainler ve ajanlardır.» Daha sonra Türk hükümdarı Abdülhamid Han'a suikast tertipleyen Ermeni komitacılarına:

«Ey - Şanlı avcı dâminı beyhûde kurmadın,

Attın, yazık, yazıklar ki vurmadin.» diyerek alkış tutan Tefvik Fikret gibi zangoçlar bu milletin kaderine hükmetmeye başladılar. Bize, büyük diye tanıtılan ve Türk bayrağına haç taktıran Mithat Paşa gibi hainlerin ihanetleri çöküşümüzü hızlandırdı. Bir anda millet hatibin konuşmasını keserek «Hey geliyoruz, intikam alacağız» sloganlarıyla birlikte konuşmacıyı alkış tufamına tuttu

Konferans devam ediyor, herkes aynı heyecan ve dikkat içinde konuşmacıyı dinliyordu.

Erişen, tarihimizdeki ihanetleri ve düşman plânlarını anlattıktan sonra meseleyi komünizme getirerek, konuşmasına şöyle devam etti: «Dünya tarihinde ilk komünist tatbikat Saduki ve Essenî denilen yahudi kabilelerinde görülür. Esseniler teşkilâtı 19. yüzyılda isim bile değiştirmeden yeniden hortlatılıyordu. Komünizmin tarih boyunca nazariyatçıları ve tatbikatçıları ya hudilerdir. Komünist seflerden Marx Lenin, Stalin, Troçki Tito, Kastro ve halen Komünist Partisi Nazariyatçısı Suslov, Mao'nun akıl hocası Han Neuman, Fransız komünist partisi reislerinden Leon Blum'un hep yahudi oluşları hangi tesadüfle izah edilebilir? «Salon bir anda «Amerika - Rusya, yahudiler kukla» sloganlarıyla cınlamaya başladı.

Bugün Türkiye'de «Bağımsız Türkiye» vaftaşının arkasından sığınmış olan sosyalist maskelî komünistlerin de yohudisi usaklık ettiğini belirten Necmeddin Erişen: «Talimatı Moskova'dan paraları Amerika'dan gelen bir hareket nasıl olur da bağımsızlıktan bahsedebilir? Buna bağımsız-

«Evet erbabı için aşk ve hak ayrı değil ki... Onlar için mescid de meyhaneye de birdir.» (a.g.e. Shf, 347)

Kenan Rifai müslümanlığın bünyesinin ve cevherinin zamana göre şekil alma kabiliyetini kendinde taşımasını, onu üstünlük sebeplerinden biri olarak görmektedir.

Bu fikirden hareket ederek diyor ki: «Her müslüman aynı zamanda bir mecusidir, bir yahudidir, bir hristiyanıdır. Fakat tekamül etmiş bir mecusî, tekamül etmiş bir hristiyan ilh...» (a.g.e. Shf, 143)

«Ne varki Allah'ı zikr-ü tesbit etmesin. Her şey, her şey onu söyler. Hazreti Ali birgün bir kilisenin önünden geçerken çan sesinden mest olmuş dinliyormuş. Birisi: «Aman ya Ali, burası kilisedir, ne yapıyorsun?» Hazreti Ali de cevaben: «Bu çan sesleri de Allahın ismini zikrediyor, onu dinliyorum» demiş.

Kabede, puthanede, hanede, viranede, çağırırım dost, dost...» (a.g.e. Shf, 331)

«Din fikri de beşeri tekâmülle beraber gitmektedir. Çocukluğunu fetişian veya totemizm gibi dinlerin kucağında geçiren insanlık, ilk gençlik günlerinde sembollerin şahıslanmış mitlerle avunmuş... nihayet insan topluluklarına yine kendinden gelen mutavassıtlar kütleyi tek-

lık değil, ajanlık, satılmışlık denir.» deyşi Kahrolsun Komünistler» sedalarıyla Bursalılar tarafından desteklendi.

Toplantı mahallini saran heyecan içinde konuşmasına devam eden Sayın Erişen, konferansın sonunda «Millî Mücadele»nin yeniden başladığını ve mutlaka zafere ulaşacağını, hiçbir şekilde durdurulamayacağını, çünkü zaferin Hak'ın ve Kak'ın inananların olduğu yerini belirtmiştir. «Simdiki nizamın millî olmadığını belirten Erişen'in konferansı kalabalığın «Ya ya ya, şa şa şa millî devlet çok yaşa» nidaları arasında sonbulmuştur.

«Aziz millet, aziz millet
Uyan artık geç oldu
Kıbrıs - Kudüs - Türkistan'ın
Düşmanlarıyla doldu.»

diye başlayan marçlarla süslenmiştir. Bursalılar daha sonra büyük bir olgunlukla da gılmışlardır. Sağ yumruğunu sıkan millet, Mücadele Birliği'ne olan bağlılığını belirtmiştir.

İstiklâl Harbinde Yunan piçlerinin, Orhan Gazi'nin kabrini pisleyen şenatlerini gören Bursalılar yer yer göz yaşlarını tutamamışlar, hıçkırıklara boğulmuşlardır.

Daha sonra yurdun çeşitli yerlerinden gelen mücadeleci tarafından uğurlanmışlardır.

Ertesi gün Bursa'da tek konuşulan mesele Mücadele Birliği'nin «Millî Karar Toplantısı» idi. Konferansa gelen, daha sonra Eğitim Enstitüsü öğrencisi olduğunu öğrendiğimiz bir dinleyici «Sağ eskiden böyle değildi. Sayet saçıcılık bu ise bütün milletle beraber ben de saçıcıym» diyordu.

Günlük Bursa gazeteleri de toplantıya yer vererek «Mücadele Birliği'nin tertiple ettiği konferans büyük ilgi gördü» diye manşet atıyorlardı. Yine kahvelerde de akşamki heyecan izleri vardı. Bütün evlerde, köşe başlarında, okullarda konuşulan mevzu konferans oluyordu. Marşlar Bursalıların ruhunu okşamıştı. Her dilden bir ilâhi gibi vedcle marşlar dökülüyordu:

«İntikamın, intikamın
Alınacak mutlaka
Tarih, millet şahid olsun
Yemin ettik Allah'a...»

Tanrı fikrine doğru sevkeder olmuşlardır. (a.g.e. Shf, 134)

«Bir gün yakınlarından biri, Kasımpaşa'daki Rifai dergâhının dans salonu yapılmış olmasına üzülerek bahsedince: «Niçin canın sıkılıyor? O zaman da dans ediliyordu, şimdi de öyle. Devranla dansın farkı yok ki... Yalnız biri cismanidir, kaşı-gözü solacak bir dilberi ağışına alıp döner, öte ki ise baki olan cemalullahın seyir ve temasıyla sema eder» demişti (a.g.e. Shf, 99)

«Bir müslüman hem yahudidir hem hristiyan dır. Fakat tekamül etmiş yahudi ve tekamül etmiş hrisyitan. Yani müslümandır. Ahmed dediğin zaman yahudisi de hristiyanı da müslümanı da dahildir. (a.g.e. Shf. 391)

Bütün bu malumatlardan sonra Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü talebeleri boykotunun değerlendirilmesi gerekir

Bütün mesu. makamlar! Milletin imanına yapılan hücumlar, durdurulmayacak mıdır? Talebenin inancını savunması, okulun kapanması ile neticelenmektedir. Fakat millet kendi imanına girilen her komployu geri çevirmeye azimlidir Mesul makamlardan Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsünü derhal açmasını ve bu iki hocanın okuldan atılmasını millet namına talebederiz..

Soldaki telaş

(Baştarafı 5. Sahifede)

memleketlerine gideceğinden solcuların milliyetçilere karşı gayri resmî şekilde işgal etmiş oldukları fakülteler ellerinde birer birer gidecekti. Ankara'da ancak her okulda 8 ilâ 10'u geçmeyen militanlar da yalnız başlarına birşey yürütemeyeceklerdi. Sol bu meseleyi iktidara yüklüyerek güya işin izahını yapıyordu.

İkinci olarak bugüne kadar birbirlerine oportunist diyerek küfredenlerğin birleşmenin kati surette olamayacağını belirtenler nasıl olup da güç birliğinden bahsetmeğe başlamışlardı? Çünkü Dev-Genç çok güç pozisyonunda bulunuyordu

Üstelik forum sırasında bir işçi mikrofondan demokratik devrimcileri tenkide başlayınca yaka paça indiriliyor, bunun üzerine saolnun yarıya yakını boşalıyordu. Bu suretle iş başından sona eriyordu

Artık sol Ankara'da yok olup, olmanın savaşı içerisindeydi. Demokratik devrimciler cançekimektedir. Yürütülen psikolojik harpten millet galip çıkmış, solcular perisan olmuştur. Sağ için kati zafer günleri gelecektir.

Yahudiliğin

(Baştarafı 10. Sahifede)

hahamhanenin elinde olan, Rusya hesabına anti-Amerikancılıkları tescil edilmiş, azın azı bir grup aldatılmış güç başlattı. 100 milyon müslüman kardeşimize kendi topraklarında zulmeden komünist Rusya ve Çin'in yaptığı zulümleri tel'in etmek şöyle dursun, bu zulümleri duyurmadılar ve Kamboç ve Vietnam'daki komünist kardeşlerine ağıtlar düzdüler Kime hizmet ettikleri iyice belli olan bu Yahudi uşağı komünistlerin İst. Teknik Üniversitesi ve Maçka Teknik Okulunda düzenledikleri toplantıların, Amerika'daki hahamın talimatından iki gün sonra oluşu kimin namına hareket ettiklerini iyice göstermektedir.

Amerika'daki hahamın, basın toplantısına konuşması bir iç harbin başlama haberi öncülük etti. «Kent şehrinde talebelere açılan ateş Amerika'da patlak veren ve devam edecek olan iç harbin ilk kursunlarıdır. Bu olaylar bütün Amerika'yı saracaktır.» Bu Amerikan milletini bekleyen acı akıbetin habercisi olan sözlerin tatbikatını, önümüzdeki günlerde görmek mümkün olacaktır.

İNKILÂB İLMİ

17

Meselâ: İslâm İnkılâp ideolojisi; bilginin kaynakları olarak selim hisler vasıtasıyla kavranan kâinat, hayat ve hadiselelerini hususen fikir ve hadiseleri-, sahih haberlerin hükümleriyle çalışan akıl olarak bildirir. Düşüncenin mevzuu kâinat, hayat ve vakıalardır. Düşünce ve bilgi ideolojinin hedefine yönelir. Bu hedef her ilim için Kur'an-ı Kerim'de çizilen gayedir.

Her ilmin yöneldiği gaye vardır. Zamanımızda Avrupa'da bunu, o ilmin felsefesi tayin etmektedir.

İdeoloji bilginin kaynağını, mevzuunu, hedefini ve öğrenim metodunu çizer.

Meselâ: Marx'ın bilgisinin kaynağı akıldır, mevzuu vakıalardır, hedefi Maxizmin ana prensiplerini teyid ve öğrenimi ameldir.

İslâmın ise; bilgi kaynağı islâm prensipleri ile çalışan akıl, mevzuu kâinat-hayat vakıaları, hedefi Allah rızası ve öğrenimi ameldir.

İnkılâbci hareketlerde eğitim kâinat ve hayatın problemlerini çözmeğe yarayan ve yönelen bir yetistirme tarzıdır.

EĞİTİMİN AMELİ OLUŞU:

İnkılâbci hareketlerde eğitim, kadronun meydana getirilebilmesi için zarurî olan vasıttır. İnkılâbci hareketlerde eğitim muayyen bir vasıf arzeder. Bu vasıf, her şeyden evvel, inkılâbci eğitimin daima ameli olmasıdır. Ameli olmaktan maksat ve murad; hayatta tatbik edilmek imkân ve ihtimali bulunan bilgilerin öğrenilmesidir.

İslâm İnkılâbci hareketlerinin en mühim eserlerinden biri olan FIKIH böylece tarif edilir. «Fıkıh, insanın kendi leh ve aleyhindeki ameli şeyleri bilmesidir.» Fıkıh, insanlar arasındaki münasebetlerde ameli olarak tatbiki gerekli olan bir bilgidir. Fıkıhın çözdüğü problemler ameli problemlerdir. Hiç bir zaman İslâm inkılâbci hareketinin nizam bilgisi manasında bulunan fıkıhın mü'minlere havali, hayatiyetden uzak meseleleri ve problemleri öğrettiği görülmez.

Her muvaffak olmuş inkılâbci hareket de aynı tarzda, eğitimini daima ameli olarak nizamlamış ve eğitiminin tümünü hayattan almıştır. Çünkü kendisi hayatı değiştirmek ve hayata bir şekil vermek için gelmektedir.

Bunun tamamıyla tersi de doğrudur. Yani ameli kıymeti olmayan şeyler bilinmeğe değer telâkkî edilmediği gibi, bilinen şeylerin de mutlaka tatbiki yani eğitimin ameli olması da inkılâbci hareketlerin ikinci prensibidir.

Bunun muayyen misallerini inkılâbci hareketlerde görebiliriz:

İslâm inkılâbci hareketlerinin lideri Hz. Muhammed (S.A.S.) in beyanı şu vecihledir:

«Allahım. Faidesiz ilimden sana sığınırım.» (1). Cemiyeti islah etmek maksadına matuf bulunmayan ilim ve bilgi faidesizdir. Bilginin ve iman edilen hususların daima tatbik edilmesi lâzımdır. Yani İslâm'da bilgi, tatbik edilmek ve yaşamak için öğrenilir.

Bu kaide diğer inkılâblarda da mevcuttur:

Marx kendi bilgi edinme psikolojisini izah ederken bilgisinin hedefini gösterir: Marxizmi öğrenenler, Marxizmi yaşamak ve yaşatmak için, kanlı bir kavgaya girişeceklerdir.

«Ya mücadele, ya ölüm. Kanlı kavga veya yok oluş» ibaresi Marxizmin öğretim psikolojisini hülâsa etmiş oluyor. Marx; «Biz yalnız öğrenmek için değil, hayata tatbik etmek için öğreniyoruz» der.

Hitler, zamanının bilgili ve zeki insanlarını anlatırken; «Onlar pek çok şeyler biliyorlardı. Fakat bildikleri şeyleri yaşamadıkları gibi Alman milletinin nasıl kur-

Marx, bir bilgi nevi olan, Marxizmin hedefini aynı şekilde gösterir. Marx'dan evvelki filozoflar, Marxa göre, dünyayı iza ha çalışmışlardır. Fakat Marxizm dünyayı değiştirmek niyet ve gayesindedir.

İslâm İnkılâbci Hareketinin kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'de ve onun ameli tatbikatı olan Siyer'de bu kaidenin misallerini görürüz:

Kur'an-ı Kerim'de inkılâbcılara tavsiye ve emredilen şey; inkılâbci ideolojiye inanmaları ve onun uğrunda amellerde bulunmalarıdır. İnkılâbci ideoloji ve onun bilgisi öğrenilecek ve bu öğrenilen mutlaka yasanacaktır. Öğrenilen şey tatbik edilmek için öğrenilecek, yoksa şurada burada bilgili olduğunu göstermek için öğrenilmeyecektir.

H. Ömer (R.A.) in; «Sözleriyle filleri birbirini tutmayanlar münafıklardır.» demesi de öğrenim psikolojisinde nazariyede boğulmayı değil, öğrenilenlerin mutlaka tatbiki komusunda da ameli bir bilgiye sahip değillerdi.» der.

Su halde Alman Nazi inkılâbci hareketinde ve Marxist inkılâbci hareketde de öğrenilen bilgilerin mutlaka dünyayı değiştirmek, dünyayı istenilen inkılâbci modele göre tanzim etmek hedefine doğru gittiğini, bilginin bunun için öğrenildiğini görüyoruz.

Bu hayata tatbik edilmesi gerektiğini işareti buyurmaktadır.

İnkılâbci hareketlerde eğitimin tetkikinden çıkan ders şudur:

Eğitim daima ameli olmuştur ve ameli hedeflere yönelmiştir. Öğrenilen şey mutlaka tatbik edilmiştir.

İşte İslâm inkılâbci ideolojisinin bilgi öğrenme metodu budur. Bunu şu âyetde hülâsalanmış bir şekilde buluruz:

«Kendilerine Tevrat (yani bilgi) yükletilip de sonra onu taşımayanların (yani tatbik etmeyenlerin) hali koca koca kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir.» (1). Bilginin ameli olduğunu ve öğrenilen şeylerin mutlaka tatbik edilmesi lazım geldiğini yukarıdaki âyetin hükmü (izah) İslâm inkılâbci hareketi yönünden göstermektedir.

Hülâsa inkılâbci hareketlerde eğitim; insanları ve cemiyeti istenilen hedefe doğru götürme ilim ve sanatını öğretir. Bu ilim ve sanat da ancak inkılâbci teşkilatın yapacağı mücadele ile öğrenilir. Bütün

mücadelecilerin aynı bilgi seviyesinde olmasına imkân yoktur. Dolayısıyla herkes bilgisini, yapacağı psikolojik, siyasi, kültürel mücadeleyle öğrenir.

Bütün inkılâbci hareketlerde eğitim aynı kaideye bağlıdır:

İslâm İnkılâbci Hareketinde ekseriyetini ümmilerin teşkil ettiği bir grub, kısa bir zaman içerisinde, dünyanın büyük inkılâbci hareketinin liderleri haline gelmişlerdir. Öğretimlerini, ancak tatbik edebilecekleri şeyleri öğrenmek ve öğrendikleri şeyleri de mutlaka tatbik etmek kaidesine istinad ederek geliştirmişlerdir.

Komünist partisinden de aynı şekilde misaller verebiliriz: Komünist partisi komünizmin bilgi ve iman ile dolu olan bir takım fertler yetiştirmiştir. Dünyayı değiştirmek esasına matuf ameli bilgiyi, bilgisinin vasfı olarak kabul etmiş olan komünist partisi gayesine uygun tipte insanlar yetiştirmeyi düşünmüş ve en basit, câhil bir takım insanları komünist mazariyatı ile doldurmuş, onları birer komünist lider olarak yetiştirmiştir. Bunların içerisinde her tip ve meslekten insan gibi bir takım insanlar, kısa bir zaman içerisinde, komünist partisinin mücadelelerine iştirak ederek ameli öğrenimlerini tamamlamışlar ve öğrendiklerini de tatbik etmişlerdir. Böylece dünyanın en büyük teşkilatlarından biri vücuda gelmiştir.

İNKILABCI HAREKETLERDE KİTİLELEŞME

Kitleleşme; inkılâbci hareketlerin yürütücüsü ve lideri olan kadro'nun pasif halk yığınına kendini lider olarak kabul ettirmesi ve onunla kaynaşması, bir vücut haline gelmesi demektir. İşte bu kaynaşma olduğu takdirde kitleleşme tamamlanmış olur. Kadronun düşündüğü, inandığı, heyecan duyduğu hususlar cemiyeti de aynı derecede alâkadar etmeğe başladığı an cemiyetleşme tamamlanır. Lider kadrosu ile lidere tabi olan zümre aym akideye inandığını, aynı anlayışla düşünmeğe ve aynı heyecanı duymaya başladığını, aynı menfaat bağı ile bağlandığını idrak ettiği zaman teşkilât ile halk yığınları arasındaki anlaşma ve kaynaşma tamamlanmıştır. Kaynaşmanın mükemmel hale gelmesi cemiyet içerisindeki en basit insanın bile liderliğin -liderliği üzerine almış bulunan teşkilâtın karar ve kanaatlerine tam bir şuurla ve samimiyetle iştirak etmesi demektir. Bu iştirak tamamlandığı zaman artık kitleleşme tamamlanmış demektir. İstinad edilen kitle şuurlaştırılmış ve artık diğer mekanlara sıçramak için zemin hazırlanmış demektir.

Kitleleşmenin olabilmesi için:

a. Cemiyet tarafından aynı ideolojinin prensipleri ile düşünülmesi icab eder. Kitleler tarafından, liderlerin getirdiği ideolojiye iman ve düşünce olarak tam bir inanç teşekkül etmelidir.

Bunu İslâm İnkılâbci hareketlerinde ve Komünist hareketlerinde görürüz:

(Devamı gelecek sayıda)

(1) Müsned, İbnü Hibbân, Hâkim.
(1) El-Cum'a Suresi: 5.

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

Türkiye'de ve Dünya'da
ideolojiler
kavgasından akisler

BÜTÜN BEŞERİ HADİSELER İDEOLOJİLER KAVGASINDAN DOĞAR..

Demir karaborsası

Geçtiğimiz hafta içinde Karabük Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri demir fiyatlarına %40 nisbetinde zam yaptı. Ağır sanayinin temel maddesi ve birçok işdalının ham maddesi olan demir ve çelik fiyatlarındaki bu beklenmedik artış bütün iktisadi hayatı tesiri altına aldı. Karabük demir mamüllerine ve bu arada yuvarlak inşaat demirine ton başına 700 lira zam yapılması piyasayı altüst etti. Zaten uzun zamandan beri bunalan demir piyasasında sıkıntı daha da arttı.

İlgililerin açıklamalarına göre; Türkiye'nin yıllık demir ihtiyacı bir milyon tonu bulmaktadır. Bunun 600 bin tonu kadarı kendi istihsalimizle karşılanmaktadır. Bilindiği gibi bu ihtisalin de büyük bir kısmı Karabük Ereğli Demir ve Çelik fabrikasından geri kalan ihtiyaçlar da dünya demir piyasasından yapılan ithallerle temin edilmektedir.

Bugün; Karabük Demir ve Çelik fabrikası tam randımanla çalıştığı takdirde, Türkiye'nin demir ihtiyacının %80-90'ını istihsal edebilecek kapasiteye sahiptir. Ancak zaman zaman imalat durdurulmakta, tam kapasite ile çalışmamaktadır. Hele geçen sene meydana gelen grevden sonra istihsal kapasitesi daha da düşmüştür. Karabük fabrikasının kapasitesini, randımanına ve imal edilen demir çeliğin kalitesini yükseltmek suretiyle memleket ihtiyaçlarını karşılamak yerine, mevcut iktidarlar idare-i maslahatçı bir takım tedbirler almaktadırlar.

Piyasada demir karaborsadadır. İhtiyaç sahipleri fahiş fiyatlarla demir temin etmeye çalışmaktadırlar. Arada komisyoncular, karaborsacı tüccarlar, Yahudiler tacirler ve ithalâtçiler kazanmaktadırlar.

İşte bu karaborsaya mani olabilmek ve karaborsacıların kazancını devlete aktarmak maksadıyla Karabük Demir ve Çelik İşletmeleri yetkilileri böyle bir zam yapıldığını açıkladılar. Oysa zamlar karaborsayı daha da artırdı. Buna bağlı olarak ham madde olarak demir kullanılan bütün mamullerin fiyatları yükselmeye başladı. Demiri ham madde olarak kullanan bütün işletmeciler mamul fiyatlarında yeni ayarlamalar yaptılar. İnşaat fiyatlarında çivi, tel, teneke, sac ve bant, motor aksamı fiyatlarında artışlar başladı. Böylece demirden mamul maddelerin fiyatlarındaki artışlarla müstahsil zamlardan karaborsadan kâbarın malveverini şimdi mas tehlike yüklemeye çalışmaktadır. Yani zamlar, köylü, işçi, memur ve küçük esnafın üzerine kalmaktadır.

ZAMLAR VE MİLLETİMİZ
Görüldüğü ki zamlarla milletin sırtında karabur üstüne karabur meydana getiren karaborsacılar milyonlar vurmaktadırlar. Önümüzdeki günlerde ihtiyaçlarımızı kendi imalatımız karşılamadığı için dışardan ithalât yapılacak dolayısıyla ithalâtçı Yahudi, Ermeni, Rum patronlar ve yabancı şirketler büyük kazançlar elde edeceklerdir.

Millet hayatını ve milletin müdafaasını çok yakından alakadar eden çelik ve demirin karaborsasına zamlarla mani olunamaz. İhtiyaçlarımızın en önemli maddesi olan demir ihtiyacı yabancı memleketlere muhtaç olmadan Türkiye'den karşılanmalıdır. Zaten memleketimizde bol miktarda bulunan demir cevheri, fabrikaların kapasitesi ve sayısı artırılmak suretiyle Türkiye'de işlenmelidir. Millî sanayi kurulmadan ve devletin himayesine alınmadan, dışa bağlı olan ekonomimizi kendimize yeter bir hale getirmeden sanayimizdeki ve iktisadımızdaki kör düğümler çözülemez.

Türkiye'de uzun yıllar demirimiz, kömürümüz, petrolümüz ve birçok varlık sermayemiz varken

sanayimiz gelişemedi ise bunun sebepleri vardır. Beynelmilel Yahudiliğin, Hristiyan devletlerin ve yabancı şirketlerin koruyuculuğunu yapan mason locaları ve onlara alet olanlar sanayimizi; Divriğin demirini, Ergani'nin bakırını, Batman'ın petrolünü işleyemez hale getirdiler. Bugün de durmaksızın istihlak sanayi teşvik edilirken, ihtiyaç olmayan sahalarda milyonlar harcanırken, zengin demir cevheri yataklarına rağmen demir ve çelik ithal edemiyoruz.

Sanayimiz, ticaretimiz, siyasi hayatımız üzerindeki gayri millî unsurların ve müesseselerin tesirleri millî bir mücadele ile yıkılıp, millî bir inkılapla silinmeden kör düğümler çözülemez.

Milliyetçiler Tahliye Edilmedi

İşık Özel Mimarlık Mühendislik okulunda komünistler okulu baskısıyla, geçtiğimiz Eylül ayında bir komünist can vermişti. 23 Mayıs Cumartesi günü hadisenin duruşması yapıldı. Duruşmada tahliyeleri beklenen Kâzım Korkmaz ve Abdülkadir Akpınar'a arkadaşları tezahüratta bulunmuşlardır. Adliye önünde muntazam sıralar halinde yapılan kısa bir yürüyüş ve yürüyüş esnasında söylenen «Amerika - Rusya Yahudiye kukla» gibi sloganlar kitleyi coşturmuştur. Bütün adliye personeli ve arabalarla yığılan toplum polisi dikkatle sloganları ve marşları dinlemişlerdir.

Duruşma bazı şahitlerin dinlenilmesi için altı Hazirana bırakılmıştır.

İtalyan Meclisi SİYON AHIRI

Sen yıllarda Fransa'da başlatılan talebe hareketleri Türkiye'ye ve İtalya'ya da sıçratıldı. Komünistler tarafından yürütülen bu hareketler, Fransa'da hedef olarak seçtiği De Gaulle'i düşürerek Fransa'yı Siyonist kontrolüne teslim etti. Fakat Türkiye ve İtalya'da çok daha değişik durumlarla karşılaştı.

Beynelmilel Yahudiliğin, komünist militanlar vasıtasıyla yürüttüğü bu hareketler, milletimizden gerekli cevabı aldı. Ve bizzat işçinin tepkisiyle tertiplerin gırtlığına tıkanı.

Komünist hareketler her yerde olduğu gibi İtalya'da da talebeler vasıtasıyla başlatıldı. Komünizmin stratejisine uygun olarak işçi sınıfının elde edilmesi lazımdı. Fakat bu kolay olmadı. İtalya'da hızla gelişen «Yahudi Aleyhtarlığı» komünizmin yeşermesine mani oluyordu. Gittikçe suurlanmaya başlayan yahudi aleyhtarı hareketler, İtalyan parlamentosunda söz sahibi siyonistler tarafından şiddetle sindirilmek istenmekteydi. İtalyan polisi derhal bu hareketleri durdurabilmek için seferber edildi.

Yapılan bütün baskılara rağmen başlayan bu Anti-Semite hareket mücadelesini açıklığa kavuşturmuş, meydanlarda mitingler tertiplemeye, gösteri yürüyüşleri yapmaya ve broşürler dağıtmaya başlanmıştır.

İşçiden dayak yiyen, halkın tepkisiyle karşılaşan komünistler yeni taktiklere başvurdular. Bu taktikler kendilerine gizli veya açık komünist partileri tarafından verildi. Bu da geniş çapta grev ve işgallere girişmekti.

İtalya'nın iktisadi hayatına hakim olan Yahudiler, derhal işsizlik ve pahalılık yaratarak işçiyi aç bıraktılar. Bundan istifade eden komünist grevciler, seferlerinden aldıkları emirlerle genel grevler ilân ederek dikkatleri bu yöne çekmektedirler. Bütün gayretler, İtalya'da başlayan yahudi aleyhtarı hareketlerin örtülmeye çalışılmasıdır.

İtalya'da gelişen bu hareketten yahudilerin yayın organı Chronicle şöyle bahsetmektedir:

«Roma polisi «Yahudi hırsızları İtalya'yı zaptediyor» diyen iftiracılarıdan şikâyet etmiştir.

Geçen hafta binlerce broşür başkent Roma'da dağıtılmıştır.

Ve polis «anayasa'nın himayesindeki müesseselere karşı olan iftiracılarıdan» yakınmıştır.

Dağıtılan broşürlerde, bugünkü ENİ'nin (Devlet Petrol Şirketi), Ticaret Bakanlığının, İtalyan Bankası Direktörlüğünün ve İtalyan ekonomik hayatının yahudilerin elinde olduğu söylenmektedir. Ayrıca broşür şunları yazmaktadır:

«Bu yahudiler, İtalyan ticaret hayatını kontrol altına almanın bir yolunu arıyorlar. İtalyan ticaret hayatının yahudiler tarafından tutulması, Avrupa ticaret hayatının siyonistler tarafından kontrolünü mümkün kılacaktır. Ve çünkü yahudi siyonistlerin kudurgun hırsları, insan tahammülünün sınırını çoktan aşmıştır.»

İtalyan parlamentosunu bir «Sion Ahır» olarak vasıflandıran broşür «Sionist imparatorluğun birinci cephesi Orta-Doğu'dadır.» demektedir.

Roma'nın en büyük meydanı PIAZZA DEL POPOLLO'da yapılmak istenen Anti-Siyonist mitinge polis mani olmuştur.

Broşürleri hazırlayan ve yahudi aleyhtarı miting tertiplen iki sağcı teşkilât göze çarpmaktadır. Bu teşkilâtlar «UYANAN İTALYA» ve «HALK HAREKETİ» teşkilâtlarıdır.

JEWISH CHRONICLE
24 Nisan 1970

MÜCADELE BİRLİĞİNİN TERTİPLEDİĞİ YÜRÜYÜŞ VE MİTİNG

29 MAYIS CUMA GÜNÜ SAAT 10'DA TOPKAPI'DA YAPILAN MERASIMDEN SONRA BAŞLAYACAK CUMA NAMAZLARI FATİH, MURAT PAŞA VE VALİDE SULTAN CAMİLERİNDE EDA EDİLECEK, CUMA NAMAZLARININ EDASINDAN SONRA YÜRÜYÜŞÜ DEVAM EDİLEREK BEYAZIT'A, ORADAN DA SULTAN AHMET MEYDANINA GELİNECEKTİR.

MITİNG SULTAN AHMET MEYDANINDA YAPILACAK, BÜYÜK FETİH GÜNÜMÜZÜ ANLATAN KONUŞMALARIN SONRA SAAT 17.00 DE SONA ERECEKTİR.